

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

21
#261

14ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

2 0 1 2

INDIGNADOS

[ΑΓΑΝΑΚΤΙΣΜΕΝΟΙ]

ΤΙ ΕΙΔΕ Ο ΤΟΝΙ ΓΚΑΤΛΙΦ
ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ

SONOSQUARE

Εκατομμύρια επιβάτες, χιλιάδες πτήσεις, ένας προορισμός:
να ταξιδεύουμε τη φωτεινή πλευρά της Ελλάδας, ακόμη πιο μακριά.

Πηγή: www.airlinequality.com

Στόχος μας είναι, σε κάθε μας ταξίδι, να προβάλλουμε το όμορφο πρόσωπο της Ελλάδας.

Όλο και περισσότεροι επιβάτες εξωτερικού να επισκέπτονται τη χώρα μας. Όλο και περισσότεροι να γεύονται την ελληνική κουζίνα. Όλο και περισσότεροι να μαγεύονται από τις ομορφιές του τόπου μας.

Αισθανόμαστε υπερήφανοι που το 2011 μεταφέραμε 3,52 εκ. επιβάτες εξωτερικού στην Ελλάδα και ταξιδέψαμε το όμορφο πρόσωπό της σε περισσότερους από 100 προορισμούς στο εξωτερικό (τακτικές και ναυλωμένες πτήσεις).

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσοι έμπρακτα εκφράζουν την αναγνώρισή τους και μας δίνουν κίνητρο καθημερινά, να φτάσουμε ακόμα πιο μακριά.

www.aegeanair.com

 AEGEAN
A STAR ALLIANCE MEMBER

Καλύτερη Περιφερειακή
Αεροπορική Εταιρεία
της Ευρώπης για το 2011

Η εφημερίδα του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Ειδική έκδοση για το 14ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης

№ 261 [7/3/2012]

Διευθυντής Σύνταξης: Ηλίας Κανέλλης
Αρχισυντάκτρια: Γκέλυ Μαδεμλή
Σύνταξη: Τίνα Αντινάκου, Αγγελική Βέργου, Δημήτρης Κερκινός, Αλεξάνδρα Κόλια, Γιώργος Κρασσάκόπουλος, Μαρία Ναιτσατζιάδου, Δήμητρα Νικολοπούλου, Νίκος Σμπιλίρης, Σοφία Σταυριανίδου, Έλενα Χρηστοπούλου

Υπεύθυνη αγγλικών σελίδων: Λίλυ Παπαγιάννη
Φωτογράφος: Βασίλης Βερβερίδης, (MOTIONTEAM)
Κόμιξ: Τάσος Ζαφειριάδης

Εκτύπωση: ΦΙΛΙΠΠΟΣ - Εκδοτική Βορείου Ελλάδος
Ανάδοχος: ΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΕ

Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο: Δημήτρης Ειπίδης

Ο διευθυντής σύνταξης και οι συντάκτες της εφημερίδας του Φεστιβάλ εργάζονται χωρίς αμοιβή.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

- **ΟΦΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ**
- **ΜΙΚΡΕΣ ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ**
- **Η ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ**
- **ΠΟΡΤΡΕΤΑ**
- **ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ**
- **ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ**
- **ΜΟΥΣΙΚΗ**
- **ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ**
- **ΕΓΓΙΑΛ ΣΙΒΑΝ**
- **ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΜΠΑΖΟΓΛΟΥ**
- **ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ...**
- **DOCVILLE**
- **DANISH DOCS**
- **BALKAN FOCUS**
- **ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ**

ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (1935-2012)
12/3/2010. Στο Ολύμπιον, στη διάρκεια του 12ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης. Ο πολυβραβευμένος Έλληνας σκηνοθέτης και, επί αρκετό διάστημα, πρόεδρος του Φεστιβάλ Κινηματογράφου, παρακολουθούσε πάντα με ενδιαφέρον ό,τι συνέβαινε στον σνήσυχο χώρο της τέχνης που υπηρετείε.

EDITORIAL

του Ηλία Κανέλλη

Άγγελοι με λασπωμένα πρόσωπα

(μνήμη Θόδωρου Αγγελόπουλου)

Το 1983, ο Θόδωρος Αγγελόπουλος γυρίζει για την EPT την ταινία *Αθήνα, επιστροφή στην Ακρόπολη*, ένα ιδιότυπο, τελετουργικά κινηματογραφημένο ντοκιμαντέρ για την ελληνική πρωτεύουσα. Ο Αγγελόπουλος ενδιαφέρεται για μια νεοελληνική μυθολογία, στον απόηχο της γενιάς του '30. Αλλά επειδή το ντοκιμαντέρ είναι ατίθασο είδος, εισβάλλει σ' αυτό, απρόσκλητη, η πραγματικότητα. Όσο αργά κι αν κινείται η κινηματογραφική μηχανή, η πόλη έχει γωνιές, δρόμους, ανθρώπους... Ο Αγγελόπουλος ενσωματώνει, έκπληκτος μερικές φορές, αυτές τις φέτες ζωής μέσα στο συλιζαρισμένο περιβάλλον της ταινίας του. Και μια δυο φορές αφήνεται να παρασυρθεί απ' αυτό. Δεν είναι πια μόνο η Αθήνα της ιστορίας, της φιλοσοφίας, των αρχαίων φιλοσόφων, των μαρμάρων, της δημοκρατίας – αλλά και μια πόλη που, όπως κάθε ζωντανή πόλη, ανασαίνει, αλλάζει, κινείται, όσο γρήγορα κινείται η ζωή. Ο Αγγελόπουλος, στην ταινία, ενσωματώνει μια παιδική ανάμνησή του. Με φόντο την αποκαθής της επιγραφής του κινηματογράφου Άρης, του κινηματογράφου στη συνοικία όπου μεγάλωσε, ο αφηγητής εξιστορεί: «Πρώτα μεταπολεμικά χρόνια, και η πρώτη ταινία που είδα πιτσιρίκος, σκαστός ένα απόγευμα απ' το σχολείο, *Άγγελοι με λασπωμένα πρόσωπα*, με τον Τζέιμς Κάγκνεϊ. Προχωρούσε στην ηλεκτρική καρέκλα, ανάμεσα σε δυο φύλακες. Ήταν ψύχραιμος ως εκείνη την ώρα. Η σκιά του έγραφε τεράστια στον τοίχο της φυλακής. Και ξαφνικά, ξέσπασε: "δεν θέλω να πεθάνω, δεν θέλω να πεθάνω"».

Λένε ότι οι πρώτες εμπειρίες μας μάς ακολουθούν και μας

προσδιορίζουν σε ολόκληρη τη ζωή μας. Ο Αγγελόπουλος, δειλά, συνεσταλμένα, μέσα σε ένα δοκίμιο για την Αθήνα, ομολογεί ότι η μεγάλη μυθολογία στην οποία υπέκυψε ήταν η κινηματογραφική. Έκτοτε, έκανε τα πάντα για να γίνει τμήμα της – ή, μάλλον, έκανε τα πάντα να την αμφισβητήσει, αλλάζοντας τις παραμέτρους της. Άφησε σε δεύτερη μοίρα τους χαρακτήρες, προσέγγισε τους ανθρώπους ως κινητήριο μοχλό της ιστορίας και επιχείρησε να «διαβάσει» τα φαινόμενα μέσω της αισθητικής. Ο απροσδόκητος, παράξενος, αδόκητος θάνατός του, όμως, την ώρα του γυρίσματος μιας ακόμα ταινίας, ένας θάνατος που τόσο βουβά ενσωματώσαμε σε μια καθημερινότητα γενικευμένου πένθους και γενικευμένης ενοχής, έχει τον ίδιο αντιηρωικό τόνο, την ίδια ανθρώπινη τραγικότητα που είχε κι ο ρόλος του Τζέιμς Κάγκνεϊ στην παιδική ανάμνηση. Ο κινηματογράφος του Θόδωρου Αγγελόπουλου επιχειρούσε, εκτός των άλλων, να ερμηνεύσει την πραγματικότητα. Μερικές φορές, όμως, η πραγματικότητα έβγαινε μπροστά, ανυπάκουη αρνούσαν τις ερμηνείες. Ατίθαση, ντοκιμαντερίστικη, όπως ο Παπαγιαννόπουλος στο *Ταξίδι στα Κύθηρα*, όπως η *Κοντούλα λεμονιά* που τραγουδιόταν ήδη από την *Αναπαράσταση*, όπως η προσωπική μνήμη του με τον συνοικιακό κινηματογράφο Άρης και τον Τζέιμς Κάγκνεϊ. Όλη του τη ζωή, όλη τη μεταπολίτευση, ο Θόδωρος Αγγελόπουλος κινηματογραφούσε τα φαινόμενα, επιχειρούσε έτσι να ταξινομήσει τις ιδέες, να δει αισθητικά τη ζωή, την εξέλιξη, την ιστορία. Την ίδια στιγμή, όμως, γύρω, πλήθαιναν οι άγγελοι με λασπωμένα πρόσωπα...

ΤΙ ΘΑ ΔΟΥΜΕ ΣΤΟ 14ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΑΤΕ ΣΤΗΝ

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

του Δημήτρη Εϊπίδη

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΑΣΕΙΣ Ή ΝΕΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ, ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΕΙ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ, ΕΙΝΑΙ Η ΙΔΙΑ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

● Ελληνικά ντοκιμαντέρ

Χαίρομαι που φέτος το ελληνικό ντοκιμαντέρ είναι πιο δυναμικό, πιο διεισδυτικό, πιο συμπαγές. Στέκεται ανταγωνιστικά στο διεθνές πρόγραμμα κι εκφράζει αγωνίες, αλήθειες και προβληματισμούς απολύτως συντονισμένους με τη σύγχρονη πραγματικότητα. Κάτι που δεν είναι καθόλου εύκολο, αν λάβει κανείς υπόψιν του ότι όλες οι παράμετροι που επηρεάζουν τη ζωή μας αναδιαμορφώνονται λεπτό προς λεπτό. Οι έλληνες σκηνοθέτες, σε δύσκολους καιρούς, κινητοποιούνται, επιμένουν και πετυχαίνουν να κεντρίσουν την προσοχή. Αν δει κανείς συνολικά τα ελληνικά ντοκιμαντέρ, αντιλαμβάνεται πόσο οξυμένο είναι το αισθητήριο των δημιουργών. Καταπιάνονται με την κρίση, αλλά σκάβουν κάτω απ' την επιφάνεια, φέρνουν στο φως θέματα μετανάστευσης και οικολογίας, τους απασχολεί έντονα η ζωή στο αστικό τοπίο. Και ταυτόχρονα με τις θεματικές, δουλεύουν πάνω στο ύφος, τη δομή, στοχεύοντας σ' ένα άρτιο καλλιτεχνικό αποτέλεσμα.

● Ντοκιμαντέρ απ' όλο τον κόσμο

Με ρωτούν συχνά «τι διαφορετικό έχουν τα φετινά ντοκιμαντέρ σε σχέση με άλλες χρονιές;» Η αλήθεια είναι πως ανεξάρτητα από τάσεις ή νέα κινηματογραφικά ρεύματα, αυτό που ουσιαστικά διαφοροποιεί κάθε χρόνο την παγκόσμια παραγωγή ντοκιμαντέρ, είναι η ίδια η πραγματικότητα. Με κάθε απειροελάχιστη αλλαγή, κοινωνική, πολιτική, περιβαλλοντική, γεννιέται και μια καινούργια ιδέα που ωθεί τους ντοκιμαντερίστες να αναλάβουν δράση. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε, που πολλές φορές το κινηματογραφικό έργο και η διάθεση ακτιβισμού βρίσκουν κοινό τόπο στο ντοκιμαντέρ. Και φέτος λοιπόν, έχουμε επιλέξει ντοκιμαντέρ μαχητικά, ευαίσθητα, προκλητικά, ψυχαγωγικά, που τολμούν και θίγουν θέματα που μας αφορούν όλους. Διαθέτουν χαρακτήρα και τη ματιά του δημιουργού.

● Αφιέρωμα Άγγελος Αμπάζογλου

Το ενδιαφέρον στο σινεμά του Άγγελου Αμπάζογλου είναι πως κάθε θέμα, κάθε στοιχείο, φιλ-

τράρεται μέσα από το πολυπολιτισμικό DNA του ίδιου του δημιουργού. Το έργο του έχει πολλές φορές ελληνική χροιά, άλλες τούρκικη, ενώ είναι ευκρινής πάντα και η ματιά του σκηνοθέτη που ζει στη Γαλλία. Η κινηματογραφική διαδρομή του Αμπάζογλου είναι διεθνής. Δεν έχει γεωγραφικό σύνορο, παρά μόνο το ορθό ένστικτο και την ευελιξία να κινείται ανάμεσα στο ντοκιμαντέρ και τη μυθοπλασία, αναδεικνύοντας τελικά το ίδιο του το θέμα. Στο πρόσφατο Φεστιβάλ Βερολίνου, είχαμε την ευκαιρία να ξεχωρίσουμε όλα αυτά τα χαρακτηριστικά που συνθέτουν το σινεμά του Αμπάζογλου και τώρα καλούμε το κοινό του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης να τα ανακαλύψει με τη σειρά του.

● Αφιέρωμα Εγιάλ Σιβάν

Αν και βαδίζει σε θεματικό ναρκοπέδιο, το έργο του Εγιάλ Σιβάν καταφέρνει να βγαίνει όχι μόνο αλώβητο, αλλά και νικηφόρο. Δεν είναι διόλου εύκολο να καταπιάνεσαι με ένα δυσεπίλυτο ζήτημα, όπως η σύγκρουση Ισραήλ και Παλαιστίνης, όταν ανήκεις σε μια από τις δυο πλευρές. Ο Ισραηλινός Σιβάν, συνδυάζοντας την ορμή και τη μαχητικότητα του δημιουργού με το υπόβαθρο του συγγραφέα και του θεωρητικού, αποτυπώνει με ωριμότητα και σωστή επιχειρηματολογία μια έκρυθμη κατάσταση. Με ιδιαίτερη χαρά υποδεχόμαστε στη Θεσσαλονίκη τους πιο αντιπροσωπευτικούς σταθμούς του έργου του, κι ανάμεσά τους, την τελευταία του ταινία, *Common State*, η οποία πραγματοποιεί παγκόσμια πρεμιέρα στο 14ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ.

● Δανέζικα Ντοκιμαντέρ

Η Δανία αποδεικνύει διαρκώς πως η κινηματογραφική της παράδοση δεν ανήκει τυχαία στις μεγάλες δυνάμεις του παγκόσμιου σινεμά. Πλάι στους δανούς μυθοπλάστες που συγκαταλέγονται στην ελίτ της κινηματογραφικής τέχνης, οι Δανοί ντοκιμαντερίστες συμβαδίζουν ισότιμα. Διαθέτουν πρωτοτυπία, πειραματίζονται, συνδιαλέγονται με τον θεατή, οδηγώντας τον στην ουσία των πραγμάτων. Τα δανέζικα ντοκιμαντέρ είναι ολοκληρωμένα από κάθε άποψη. Ξέρουν τι θέλουν να πουν και γνωρίζουν πολύ καλά πώς να το εκφράσουν.

● Balkan Focus

Το σινεμά των Βαλκανίων βρίσκεται σε ανοδική πορεία. Σε όποιο φεστιβάλ κι αν ταξιδέψει κανείς, θα ανακαλύψει στο πρόγραμμά του τη δυναμική παρουσία ταινιών απ' τη βαλκανική χερσόνησο. Απ' την Τουρκία αναδύονται διαρκώς νέες δυνάμεις. Οι Ρουμάνοι

ξεχωρίζουν μ' αυτό το μοναδικό κράμα ρεαλισμού και ευαισθησίας που χαρακτηρίζει το έργο τους. Οι Σέρβοι και οι Κροάτες εκπροσωπούνται φέτος στο φεστιβάλ με δυο ταινίες που πιάνουν τον παλμό του ευρύτερου κοινού. Παρά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους, οι βαλκανικές ταινίες διακρίνονται από εκλεκτικές συγγένειες και μια καλλιτεχνική ενέργεια που ανοίγει συνεχώς νέες προοπτικές για το μέλλον.

● Καινοτομία στην Αγορά – Market Talks

Η πρωτοβουλία των Market Talks είναι, με άλλα λόγια, ένας πρακτικός οδηγός για ντοκιμαντερίστες. Πρόκειται για μια σειρά συζητήσεων με κορυφαίους επαγγελματίες του κινηματογράφου που θα δώσουν στους σκηνοθέτες συμβουλές πάνω σε θέματα όπως η χρηματοδότηση, ο τρόπος διαπραγμάτευσης με έναν τηλεοπτικό σταθμό, τα βήματα για την πιο αποτελεσματική παρουσίαση ενός ντοκιμαντέρ σε διεθνή φεστιβάλ κ.ά. Είναι σημαντικό για έναν δημιουργό να αναδεικνύει το έργο του, σε όλα τα στάδια. Απ' την σύλληψη της ιδέας, μέχρι την παρουσίαση στο κοινό. Και είναι τιμή μας να εγκαινιάζουμε τον πρακτικό οδηγό, άνθρωποι όπως ο παραγωγός Πίτερ Γουιντόνικ ή η διευθύντρια του Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ του Άμστερνταμ Άλι Ντερκς και άλλοι.

● Streaming project - ντοκιμαντέρ σε ταυτόχρονη μετάδοση

Το streaming project είναι ένα πρωτοποριακό εγχείρημα, ακόμη και για τα μεγάλα διεθνή φεστιβάλ. Ξεκίνησε μόλις πέρυσι και είχε απίστευτη ανταπόκριση απ' το κοινό των πόλεων που συμμετείχαν. Σε συνεργασία με το Εργαστήριο Ηλεκτροακουστικής και Τηλεοπτικών Συστημάτων της Πολυτεχνικής Σχολής του ΑΠΘ και υπό την επίβλεψη του καθηγητή Γιώργου Παπανικολάου, το φεστιβάλ αποκτά νέες δυνατότητες και ταξιδεύει σε πόλεις της Ελλάδας και στην Κύπρο. Είναι σημαντικό για μας να χρησιμοποιούμε τις νέες τεχνολογίες στο βαθμό που είναι δυνατόν, δίνοντας νέα δυναμική στο φεστιβάλ.

● Έκθεση: Urban Survivors επιβιώνοντας στις παραγκουπόλεις του κόσμου

Ο τίτλος της φετινής μας έκθεσης που συνδιοργανώνουμε με τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα, δεν θα μπορούσε να είναι πιο εύγλωτος. Υπενθυμίζει στον δυτικό κόσμο πως υπάρχουν συνάνθρωποί μας, οι οποίοι δίνουν καθημερινό αγώνα για όσα θεωρούμε ή θεωρούσαμε, για να είμαι ακριβής, δεδομένα. Αυτός ο αγώνας για επιβίωση είμαι σίγουρος ότι θα προκαλέσει και θα συγκινήσει τους επισκέπτες της έκθεσης. Όπως συγκίνησε και μας όταν πρωτοαντικρύσαμε τις φωτογραφίες της έκθεσης. Η δύναμή τους πηγάζει απ' τη δύναμη αυτών των ανθρώπων που ζουν σε άθλιες συνθήκες διαβίωσης, μα δεν χάνουν ούτε στιγμή την αξιοπρέπεια και την ανθρωπιά τους.

09-18.3.2012

14th ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
14th THESSALONIKI DOCUMENTARY FESTIVAL

21st ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21st ΑΙΩΝΑ
IMAGES OF THE 21st CENTURY

SPOTS

14th THESSALONIKI DOCUMENTARY FESTIVAL

Εκπτώσεις και προσφορές για τους θεατές του Φεστιβάλ Discounts and offers for the spectators of the Festival

01 Τα νησιά / Ta nisia

Ένα περιβάλλον πλημμυρισμένο από χρώματα και αρώματα Μεσογείου, μπορείτε να γευτείτε πιάτα με τα πιο αγνά υλικά. / In a friendly environment filled with beautiful Mediterranean smells, you can taste dishes made with natural ingredients and flavors.

Πρ. Κοραμηλά 13 / 13, Pr. Koramilá str. • T. 2310224477
Διαπιστευμένοι/Accredited: -20% • CineKάρταF: -15% • Εισιτήρια ημέρας/Daily tickets: -10%

07 Νεγροπόντε / Negroponte

Στεγασμένο σ' ένα κτίριο του 1880 το Νεγροπόντε προσφέρει εξαιρετικά εδέσματα παραδοσιακής ελληνικής κουζίνας. / Located on a 1880 building, it serves unique traditional greek tastes.

Αγίουτου 24, Λαδόβικα / 24, Egyptou str. - Ladobika • T. 2310523571
Διαπιστευμένοι/Accredited: -20% • CineKάρταF: -10% • Εισιτήρια ημέρας/Daily tickets: -10%

13 Μάντολα / Mandola

Οα σας θυμίσει ένα κυριακάτικο οικογενειακό τραπέζι με εποχιακές λιχουδιές όπως μπουρδέτο, φρυγοδέλι και πασιτσάδα. / It will remind you a Sunday family dinner with italian delicacies such as bourdeto, frygodeli and pasitsada.

Κατούνη 19 / 19, Katouni str. • T. 2310523136
Διαπιστευμένοι/Accredited: -20% • CineKάρταF: -15% • Εισιτήρια ημέρας/Daily tickets: -10%

02 Ερμής / Ermis

Όμορφο, παραδοσιακό εστιατόριο σ' ένα παλιό διώροφο διατηρητέο. Φιλική ατμόσφαιρα με ελληνική μουσική. / Nice, traditional restaurant in an old two-storey building. Cozy atmosphere filled with greek music.

Ρογκότη 4 / 4, Rogoti str. • T. 2310270783
Διαπιστευμένοι/Accredited: -15%

08 Pastaflora, darling!

Μπορείτε να ανακρίνετε παιδικές σου αναμνήσεις κατάζοντας τη λευλούδα σου ταπεινά στους γείτονες, πίνοντας μια κούπα ζεστή σοκολάτα. / You can relive your childhood memories looking at the flourish waitresses, chatting over a cup of hot chocolate.

Ζεύξης 6 / 6, Zefixias str. • T. 2310261518
Διαπιστευμένοι/Accredited: -20% • CineKάρταF: -15% • Εισιτήρια ημέρας/Daily tickets: -10%

14 Αγιολί / Ayoli

Σε μια από τις πιο προνομιακές θέσεις της πόλης, με υψηλή μαγειρική, εξαιρετικό γλυκό και πολύ καλές τιμές. Διαθέτει και καρταραγικό μενού. / Situated in one of the most privileged spots of the city with haute cuisine, exquisite desserts and very good prices. A vegetarian menu is also available.

Πλ. Αριστοτέλους 9 / 9, Aristoteleous sq. • T. 2310262888
Διαπιστευμένοι/Accredited: -15% • CineKάρταF: -15% • Εισιτήρια ημέρας/Daily tickets: -10%

03 .ES

Ένα κτίριο art deco των αρχών του αιώνα, ένας χώρος με κομψή βλασμένη στη μεσογειακή διατροφή με διεθνείς επιρροές. / A multinational restaurant in an Art Deco building, serves internationally influenced mediterranean cuisine.

Φράγκων 2-4 / 2-4, Fragon str. • T. 2310532503
Διαπιστευμένοι/Accredited: -20% • CineKάρταF: -15% • Εισιτήρια ημέρας/Daily tickets: -10%

09 Ζύθος / Zythos

Ζωηρή, φιλική ατμόσφαιρα. 50 είδη μπύρας και ιδιαίτερες προτάσεις από την ελληνική και διεθνή κουζίνα. / Lively friendly atmosphere, 50 kinds of beer and interesting combinations of greek and international tastes.

Κατούνη 5 / 5, Katouni str. • T. 2310540284
Διαπιστευμένοι/Accredited: Μενού 3 πιάτων +1 πατήρι κρασί (συνολικά 15€) / 3 course menu +1 glass of wine (total 15€)

15 Φρειδερίκο, αγάπη μου / Frederick, agari mou

Κανονικό μαγαζί με μοναδική ατμόσφαιρα, ιδιαίτερη αισθητική, προσεγγίσιμα ποτά και ωραία μουσική. / Unique atmosphere, great style, tasteful drinks and nice music.

Ολύμπου 87 / 87, Olympou str. • T. 2310238532
Διαπιστευμένοι/Accredited: -20% • CineKάρταF: -15% • Εισιτήρια ημέρας/Daily tickets: -10%

04 Room 22

Μοναδική ατμόσφαιρα, ιδιαίτερη αισθητική με έντονο αρχιτεκτονικό χαρακτήρα. Πιάτα ημέρας γλυκά και πολύ ενημερωμένη λίστα κρασιών. / Unique atmosphere with a very strong artistic character. Delicious dishes, homemade desserts and an updated wine list.

Ικίνου 22 / 22, Ikinou str. • T. 2310252977
Διαπιστευμένοι/Accredited: -20% • CineKάρταF: -15% • Εισιτήρια ημέρας/Daily tickets: -10%

10 Ζύθος Ντορέ / Zythos Doré

Φιλικό και ζεστό περιβάλλον σ' έναν χώρο με θέα το Λευκό Πύργο. Μεγάλη ποικιλία σε κρασιά και μπύρες. / A spacious restaurant with a view of the White tower and a cosy, lovely atmosphere. Good choice of bottled or draft beers and wines.

Πλ. Τσιρογιάννη 7 / 7, Tsirogianni sq. • T. 2310279010
Διαπιστευμένοι/Accredited: Μενού 3 πιάτων +1 πατήρι κρασί (συνολικά 15€) / 3 course menu +1 glass of wine (total 15€)

16 Haven

Χώρος ζεστός και με άψογη, σε μια υπέροχη σκάη. Γευτικά κοκτέιλ, φιλικό περιβάλλον, ατμοσφαιρική μουσική. / Cozy and inspiring place, in a lovely gallery. Delicious cocktails, friendly environment, atmospheric music.

Βενιζέλου 3 (σκάη) / 3, Venizelou str. (gallery) • T. 2310261271
Διαπιστευμένοι/Accredited: -20% • CineKάρταF: -15% • Εισιτήρια ημέρας/Daily tickets: -10%

05 Μυραΐνη / Mirsini

Τόσο μακριά από την Κρήτη και όμως η μυραϊδιά τη ρακής και των κρητικών μεζεδιών σας φέρνει πιο κοντά στη μεγαλόνησο! / So far away from the island of Crete, yet the smell of raki and the taste of cretan mezedes brings you closer to the island!

Τσόλια 2 / 2, Tsofia str. • T. 2310228300
Διαπιστευμένοι/Accredited: -20% • CineKάρταF: -15% • Εισιτήρια ημέρας/Daily tickets: -10%

11 café Νίκης 35 / Nikis 35

Πάνω στην παραλία, απολαύστε τον καφέ σας σε μια ζεστή και φιλική ατμόσφαιρα. Χώρος και μουσική με άψογη και στυλ. / Right beside the seaside, you can enjoy your coffee in a cosy environment. Very "cultural and intellectual". A must go!

Λεωφ. Νίκης 35 / 35, Nikis ave. • T. 2310239449
Διαπιστευμένοι/Accredited: -20% • CineKάρταF: -15% • Εισιτήρια ημέρας/Daily tickets: -10%

Για να συσταθείτε την προσφορά στις τιμές των καταστημάτων, είναι απαραίτητο να έχετε μαζί σας την κάρτα διαπίστευσης ή την CineKάρταF ή ένα εισιτήριο προβολής του Φεστιβάλ για την ημέρα που θα επισκεφθείτε το κατάστημα. Επίσης σε περίπτωση κράτησης θα πρέπει να αναφέρετε ότι θα κάνετε χρήση της προσφοράς. Οι αναγραφόμενες εκπτώσεις ισχύουν μόνο κατά τη διάρκεια του 14ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης (9-18 Μαρτίου 2012). Το Φεστιβάλ δεν είναι υπεύθυνο για οποιεσδήποτε αλλαγές στις προσφορές των καταστημάτων μετά την ημερομηνία έναρξης (9 Μαρτίου 2012).

To take advantage of the offers of the establishments mentioned, it is necessary to have with you the accreditation card, the CineKάρταF card or a screening ticket issued for the specific date you are going to visit the establishment. In case of a reservation you must state that you are going to use the specified offer. The discounts mentioned are valid only during the 14th Thessaloniki Documentary Festival (9-18 March 2012). The Festival is not responsible for discount and offer changes that happen after the official opening date (9 March 2012).

06 Excelsior

Γευσιματά πιάτα από τη μεσογειακή κουζίνα και δροσερά cocktails σ' ένα μοναδικό μπιστρό στην καρδιά της πόλης. / Gourmet Mediterranean flavors and tasty cocktails in a unique bistro in the heart of the city.

Μητροπόλεως 23 & Κομνηνών 10 / 23, Μητροπόλεως & 10, Komninoi str. • T. 2310021010
Διαπιστευμένοι/Accredited: -20% • CineKάρταF: -15%

12 Αγορά / Agora

Παραδοσιακό πιάτο σ' έναν όμορφο χώρο που συνδυάζει ζωντάνια και απλότητα. Μεγάλη ποικιλία από προϊόντα της Λέσβου. / Traditional dishes in an appealing place with a lively casual atmosphere. A variety of products straight from the island of Lesbos.

Καποδιστρίου 5 / 5, Kapodistriou str. • T. 2310532428
Διαπιστευμένοι/Accredited: -20% • CineKάρταF: -10% • Εισιτήρια ημέρας/Daily tickets: -10%

12 ΧΡΟΝΙΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

της Έλενας Χρηστοπούλου

Η πρώτη διοργάνωση του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης – Εικόνες του 21ου αιώνα, στον 20ό ακόμα αιώνα, ήταν ένα φιλόδοξο αλλά απαραίτητο στοίχημα: να δημιουργηθεί, για πρώτη φορά στην Ελλάδα, ένα Φεστιβάλ που θα φροντίσει να καλύψει το μεγάλο κενό στην προβολή ταινιών ντοκιμαντέρ. Να σχηματιστεί μια κοινότητα δημιουργών, επαγγελματιών και κοινού που με κοινή αγάπη το σινεμά, θα μοιράζονται ιδέες και θα αναπτύσσουν τους προβληματισμούς τους. Να προωθήσει το ελληνικό ντοκιμαντέρ στο εξωτερικό και να ενημερώνει διαρκώς για τις εξελίξεις της τεχνολογίας και τους τρόπους στήριξης των ταινιών μέσα από τη διανομή, την αγορά και τα τηλεοπτικά δίκτυα. Πολλά έχουν αλλάξει, αλλά οι παραπάνω στόχοι παραμένουν αναλλοίωτοι στον πυρήνα τους. Και το πρωταρχικό εκείνο στοίχημα του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης επανέρχεται κι ανανεώνεται κάθε χρόνο. Αυτή εδώ είναι η ιστορία του.

1ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης 15-21 Μαρτίου 1999

Με 12.000 θεατές να γεμίζουν τις αίθουσες Ολύμπιον και Παύλος Ζάννας στο πρώτο τους επίσημο ραντεβού με τις ταινίες ντοκιμαντέρ στη Θεσσαλονίκη, η πρώτη διοργάνωση στέφθηκε με μεγάλη επιτυχία. Χρονιά πρωτοβου-

λίας και καινοτομιών ήταν το 1999, καθώς μαζί με τα «εγκαίνια» του Φεστιβάλ οργανώνεται για πρώτη φορά η Αγορά και το Pitching Forum, σε συνεργασία με το European Documentary Network (EDN). Δύο είναι όμως οι κυρίαρχες αναμνήσεις από το φεστιβάλ: Πρώτη, η εικονοδιάσκεψη με τον Νόαμ Τσόμσκι, κατά την οποία ο παγκοσμίου φήμης στοχαστής και ακτιβιστής συνδέθηκε ζωντανά από το γραφείο του με την αίθουσα του Ολύμπιον, στο πλαίσιο της διημερίδας για τα Νέα Μέσα. Δεύτερη, ο νυχτερινός μαραθώνιος προβολών με ταινίες – έκπληξη από το πρόγραμμα, εκείνες που αγαπήθηκαν περισσότερο από το κοινό. Οι μεταμεσονύχτιοι «πιστοί» ταξίδεψαν στην καρδιά της Ινδίας (*Το κινητό σινεμά των ονείρων*), περιηγήθηκαν στους δρόμους της Νέας Υόρκης με ξεναγό τον εκκεντρικό Τίμοθι «Σπιντ» Λέβιτς (*Η περιήγηση*), απόλαυσαν το κατατοπιστικό, με υλικό από σπάνιες συνεντεύξεις ντοκιμαντέρ για τον Λου Ριντ (*Λου Ριντ: Καρδιά από ροκ εντ ρολ*) και τέλος ξεσήκωσαν την αίθουσα υπό τους ρυθμούς της *Λέσχης των τυχερών ανθρώπων*.

2ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης 24-31 Μαρτίου 2000

Το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης υποδέχεται τη νέα χιλιετία. Στις αίθουσες προστίθεται, για ένα χρόνο μόνο, το σινεμά Αλέξανδρος, ενώ το πρόγραμμα ανοίγει και αγκαλιάζει τον κόσμο των τσιγγάνων με το τμήμα «Τσιγγάνοι: Ζωές δίχως σύνορα». Ο Τόνι Γκατλίφ, που ανοίγει τη φετινή διοργάνωση με τους *Αγανακτισμένους* του, μας χαρίζει το *Latcho Drom*, ενώ οι «δικοί μας» Μενέλαος Καραμαγγιώλης και Εύα Στεφανή προσφέρουν τις ελληνικές τους εκδοχές με τα ντοκιμαντέρ *Ρομ* και *Άδεια* αντιστοίχως. Σε συνέχεια της εικονοδιάσκεψης της προηγούμενης χρονιάς, σειρά έχει φέτος μια ανάλογη «συνάντηση» με τον Μιχάλη Δερτούζο, Διευθυντή του Εργαστηρίου της Επιστήμης των Υπολογιστών στο MIT, για τις εξελίξεις που θα επιφέρει στη σύγχρονη κοινωνία η πληροφοριακή επανάσταση. Ο Ολλανδός σκηνοθέτης και φωτογράφος Γιόχαν βαν ντερ Κέκεν τιμάται με βραβείο, ενώ πραγματοποιούνται αφιέρωματα στον Έλληνα Τάσο Ψαρρά, στη σειρά ντοκιμαντέρ «Παρασκήνιο» και στις καναδικές ταινίες. Το 2000 ήταν επίσης η χρονιά του αφιερώματος «Σκιές στη νύχτα», με ται-

νίες προκλητικές, αλλά συνάμα ανθρώπινες, όπως το συγκλονιστικό *Σεξ: Η ιστορία της Άναμπελ Τσονγκ*.

3ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης 5-11 Μαρτίου 2001

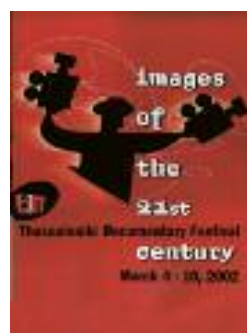
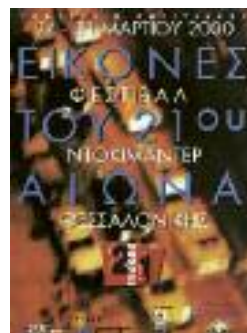
Αδιαμφισβήτητος πρωταγωνιστής του 3ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης ήταν ο Άλμπερτ Μείζελς, ένας εκ των δύο αδελφών Μείζελς, ο οποίος παρευρέθηκε στη Θεσσαλονίκη για το αφιέρωμα στο έργο τους και κατέπληξε τους πάντες τόσο με την ζωντάνια, όσο και με τις ιστορίες του. «Είμαι από τους ανθρώπους που πλησιάζουν άμεσα και εύκολα κάποιον, υπάρχει, δηλαδή, ένα είδος έρωτα με την πρώτη ματιά. Αυτό είναι κάτι που με εκφράζει απόλυτα στη δουλειά μου», μας είχε εκμυστηρευτεί, κι εμείς το επιβεβαιώσαμε από πρώτο χέρι. Την τιμητική τους είχαν τα ντοκιμαντέρ από το Ιράν, η Γιουγκοσλαβία με το τμήμα «Ανατομία της φρίκης», αλλά και ο Λευτέρης Ξανθόπουλος, ως ο Έλληνας τιμώμενος της χρονιάς.

4ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης 4-10 Μαρτίου 2002

Από τους λίγους εναπομείναντες «ρομαντικούς» σκηνοθέτες, ο Βέρνερ Χέρτσογκ είναι ο βασικός τιμώμενος της 4ης διοργάνωσης. Η αληθινή ζωή όμως δεν είναι πάντα ρομαντική και το Φεστιβάλ φωτίζει μια από τις πιο σκληρές πτυχές της, εστιάζοντας στην καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των παιδιών με το αφιέρωμα «Παιδιά μιας σκληρής πραγματικότητας». Η ημερίδα «Ανθρώπινα δικαιώματα: Τα παιδιά» δίνει τη σκυτάλη σε μια ακόμη τηλεδιάσκεψη με τον Νόαμ Τσόμσκι για τα ΜΜΕ, την τρομοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Τρίτη και σημαντικότερη ίσως ενέργεια αποτελεί η διοργάνωση τηλεμαραθώνιου για τη συγκέντρωση χρημάτων για την εκπαίδευση και μόρφωση των παιδιών-προσφύγων από το Αφγανιστάν. Σε συνεργασία με την ΕΤ3, το Φεστιβάλ καταφέρνει να συγκεντρώσει το ποσό των 70.433 ευρώ που κατατέθηκε στο λογαριασμό που είχε ανοίξει ο σκηνοθέτης Μοσέν Μαχμαλμπάφ μέσω της UNESCO για το σκοπό αυτό. Ένα χρόνο μετά, μια ομάδα μαθητών μάς χαιρετά μπροστά από το νέο τους σχολείο – δικαιώνοντας τις προσπάθειες του Φεστιβάλ! Είναι η πρώτη χρονιά που η FIPRESCI απονέμει βραβεία, όπως και η χρονιά που συστήνεται το τμήμα «Προσεχώς» για τις ελληνικές ταινίες.

5ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης 28 Φεβρουαρίου - 9 Μαρτίου 2003

Σημαδιακή χρονιά για το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης είναι το 2003, καθώς για πρώτη φορά η διάρκειά του επεκτείνεται σε 10 μέρες συνολικά, στις αίθουσές του προστίθεται ο Σταύρος Τορνές στο λιμάνι, ο αριθμός των θεατών ανέρχεται στις 17.500, κυκλοφορούν για πρώτη φορά εκδόσεις για

1

2

3

4

5

6

τους τιμώμενους δημιουργούς του, ενώ η Αγορά φανερώνει την εμπειρία που έχει αποκτήσει τα τελευταία χρόνια με τη μεγαλύτερη ως τότε προσέλευση αγοραστών στη Θεσσαλονίκη. Το καθιερωμένο θεματικό αφιέρωμα εστιάζει στην Παλαιστίνη: τα μάτια είναι στραμμένα προς τον 15χρονο Παλαιστίνιο Νιντάλ Αλαγιάσα, ο οποίος στο πάνελ «Παλαιστίνη: Παιδιά και πόλεμος» μεταφέρει εικόνες και εμπειρίες από την πατρίδα του. Τρία spotlights πραγματοποιούνται σε ξένους δημιουργούς: την παραγωγό Μάργκαρετ Σμίλουου, τον σκηνοθέτη Νικολά Φιλμπέρ και τον περιβόητο πια Μάικλ Μουρ. Παράλληλα, τιμώνται ο Γιάννης Σμαραγδής, του οποίου οι περισσότερες ταινίες δεν είχαν προβληθεί ως τότε σε κινηματογραφική αίθουσα, η Μαρία Χατζημιχάλη-Παπαλιού, και ο Απόστολος Κρυωνάς. Η προκλητική έκθεση φωτογραφίας του Αντρέας Σεράνο είναι η πρώτη ακατάλληλη για ανηλικούς έκθεση που φιλοξενεί η πόλη, ενώ για πρώτη φορά στην Ελλάδα πραγματοποιούν dj set οι γερμανοί Beefcake, με support artists τους Έλληνες Decades και Peekay Tayloh.

6ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης 15-21 Μαρτίου 2004

Μια εκρηκτική χρονιά για το είδος του ντοκιμαντέρ. Η *καμήλα που δάκρυσε*, ταινία έναρξης που διακρίθηκε με βραβεία και συμμετοχές σε φεστιβάλ, Η *Εταιρεία* του εκκεντρικού Μαρκ Άκμπαρ, η... σύλληψη των *Φρίντμαν* από τον Άντριου Τζαρέκι, οι ακτιβιστές *The Weather Underground*, το *Κέντρο Ελέγχου* της Αλ Τζαζίρα, και ο *Δήμαρχος του Sunset Strip* για τον Ρόντι Μπίνγκενχαϊμερ είναι μερικά μόνο από τα «blockbuster» ντοκιμαντέρ της χρονιάς. «Ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο αλλά ο σκηνοθέτης μπορεί να τον ξαναφτιάξει», δηλώνει στο

masterclass του (το πρώτο στην ιστορία του Φεστιβάλ) ο Στέφαν Γιαρλ, για πολλούς ο μεγαλύτερος εν ζωή δημιουργός ντοκιμαντέρ της Ευρώπης. Η τιμώμενη Χέντι Χόνινγκμαν, γνωστή για την ανθρωποκεντρική της θεματολογία, συμπληρώνει: «Ο Θεός είναι η σκηνοθέτρια των συναισθημάτων. Εγώ θα πρόσθετα πως είναι επίσης η σκηνοθέτρια της πραγματικότητας». Το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης έχει υπάρξει προφητικό αρκετές φορές, αλλά ποτέ με τόσο διαισθητικά επίκαιρο τρόπο. Μόλις 4 μέρες πριν την έναρξή του, τα νέα για την τρομοκρατική επίθεση της 11ης Μαρτίου στην Ισπανία διαδίδονται και το κεντρικό θέμα της εκδήλωσης «Τρομοκρατία: Η πολιτική της βίας» αποκτά μια νέα, επιτακτική διάσταση. Η *Μασσαλία, μακρινή κόρη* του Μάρκου Γκαστίν, *Οι καλοκαιρινές αστραπές* του Νίκου Λυγγούρη, *Ο Θεός είναι αόρατος γιατί είναι μικροσκοπικός* του Θόδωρου Μαραγκού, *Θα βγάλω φτερά* της Αννέτας Παπαθανασίου, *Γιάννης Κούρος-Αενάως κινούμενος* του Ηλία Γιαννακάκη, *64 τετράγωνα*, *32 ξυλάκια* του Θόδωρου Καλέση, *Το κουτί* της Εύας Στεφανή και *Εγώ εγώ εσύ αχ αυτοί* της Σελάνας Βροντή είναι μερικά παραδείγματα μιας χρονιάς που μας είχε αφήσει την καλύτερη δυνατή γεύση.

7ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης 15-21 Μαρτίου 2005

«Το ντοκιμαντέρ απαιτεί την κατανόηση της ζωής, κι αυτό μαθαίνεται μόνο μέσα από τη ζωή την ίδια». Τα λόγια της Πίργιο Χονκασάλο, βασικής τιμώμενης του 7ου Φεστιβάλ, αντηχούν το χαρακτήρα της διοργάνωσης, σε μια χρονιά που η προσωπική και συλλογική εμπειρία της πραγματικότητας έγινε ίσως περισσότερο αισθητή από ποτέ. Το Φεστιβάλ της Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης Human Rights

ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

1. ΜΟΝΙΚΑ ΤΡΟΪΤ
2. ΑΛΜΠΕΡΤ ΜΕΪΖΕΛΣ
3. ΒΑΝΤΑΝΑ ΣΙΒΑ
4. ΜΟΣΕΝ ΜΑΧΜΑΛΜΠΑΦ
5. ΣΤΕΦΑΝ ΓΙΑΡΛ
6. ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΜΑΡΑΓΔΗΣ
7. ΠΙΡΓΙΟ ΧΟΝΚΑΣΑΛΟ
8. ΕΥΑ ΣΤΕΦΑΝΗ
9. ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΚΟΠΛ
10. ΤΖΟΝ ΑΛΠΕΡΤ
11. ΣΩΤΗΡΗΣ ΔΑΝΕΖΗΣ
12. ΠΙΤΕΡ ΟΥΙΝΤΟΝΙΚ

Watch φιλοξενείται στη Θεσσαλονίκη με μια επιλογή αντιπροσωπευτικών ταινιών, ενώ ο Ζαν Ρους, ο σημαντικότερος εκπρόσωπος του εθνογραφικού ντοκιμαντέρ, τιμάται για το έργο του.

«Εθνογραφικό» σινεμά έκανε με το δικό του τρόπο και ο, επίσης τιμώμενος, Πιερ Περό, εστιάζοντας στις επιπτώσεις της εκβιομηχάνισης και της παγκοσμιοποίησης στις τοπικές κοινωνίες του Κεμπέκ. Το Ολύμπιον γνωρίζει μεγάλες δόξες με δυο sold-out, επεισοδιακές προβολές: το *Μέσα στο Βαθύ Λαρύγγι* των Φέντον Μπέιλι και Ράντι Μπαρμπάτο και το *Approaching of the Hour* της Γκρατσιέλλας Κανέλλου ξεσηκώνουν το κοινό και σχεδόν καταλήγουν σε πάρτι μέσα στην αίθουσα. Οι παραολυμπιακοί πρωταθλητές που συμμετείχαν στην ταινία *Αιγαίου κύματα* του Αντώνη Ρέλλα αφήνουν τις καλύτερες εντυπώσεις, ο *Εφιάλης του Δαρβίνου* του Ούπερτ Ζάουπερ και η *Φαιά ουσία* του φετινού τιμώμενου Τζο Μπέρλιντζερ σοκάρουν το κοινό, ενώ το *Μπαζ του Σπύρου Ταραβήρα* και το *Ηλίας Πετρόπουλος: Ένας κόσμος υπόγειος* προσφέρουν εικόνες από τις ζωές δυο ξεχωριστών και ιδιαίτερων Ελλήνων.

8ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης 10-19 Μαρτίου 2006

Χρονιά ορόσημο για το Φεστιβάλ, καθώς ο αριθμός των θεατών της 8ης διοργάνωσής του είναι διπλάσιος σε σχέση με τον προηγούμενο - 34.845 συνολικά θεατές - και η επισκεψιμότητα στην ιστοσελίδα υπερ-διπλασιάζεται αγγίζοντας τα 36.709 «κλικ». Η Παγκοσμιοποίηση και η Αφρική βρίσκονται στο επίκεντρο του προγράμματος και των εκδηλώσεων, όπως και το δεύτερο μέρος της «Πολιτικής της βίας» που είχε παρουσιαστεί για πρώτη φορά στο 6ο Φεστιβάλ. Τα φώτα ήταν πάντως

7

8

9

10

11

12

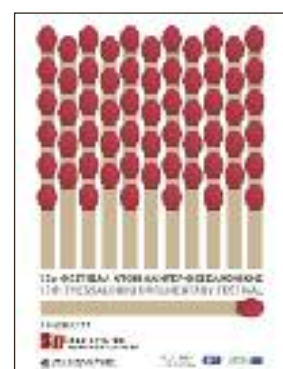

«Αφρικής εκ των έσω» αποτελεί το κεντρικό αφιέρωμα του 11ου Φεστιβάλ. Από διαφορετικές γωνίες της ηπείρου αποκαλύπτονται πολυφωνικές αλήθειες, και αντιπαραβάλλονται με εκείνες που καλύπτουν τα μεξικανικά και αυστριακά ντοκιμαντέρ. Ο φίλος του Φεστιβάλ Πίτερ Ουιντόνικ, ο Στέφαν Σβίτερτ και ο Έλληνας βετεράνος Φώτος Λαμπρινός μοιράζονται το έργο τους με το κοινό ως τιμώμενοι της διοργάνωσης. Αναμφισβήτητος πρωταγωνιστής, όμως, είναι ο εξαιρετικός διευθυντής φωτογραφίας Βίλμος Ζίγκμοντ, ο οποίος παραδίδει ένα μοναδικό masterclass, συνοδεύοντας την προβολή της ταινίας για τη ζωή και τη δουλειά του μαζί με τον συνάδελφό του Λάζλο Κόβακς *No Subtitles Necessary*. Η τεχνολογία δίνει το ρυθμό αυτή τη χρονιά: Η Αγορά γίνεται ψηφιακή για πρώτη φορά, ενώ η ημερίδα «Εναλλακτικές μορφές ενημέρωσης και δημοκρατία», με αφορμή τα γεγονότα του Δεκέμβρη του '08 στην Αθήνα, αναδεικνύει την χρήση των εναλλακτικών ηλεκτρονικών μέσων στη διαμόρφωση της δημοκρατίας. Ταυτόχρονα, σε άλλη ημερίδα, αναλύεται ο «Κοινωνικός ρόλος των Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ» και οι τρόποι αξιοποίησής τους από τους δημιουργούς του είδους. Πολιτιστικά πλούσια η χρονιά, με τρεις εκθέσεις: Τις φωτογραφικές «Μαλάουι – Η ζεστή καρδιά της Αφρικής» της Βάσιας Πελεγράτη και *Lives of Another World* του Μπάμπιακ Σαλαρί, και

την έκθεση γελοιογραφίας του Τουρχάν Σελτσούκ.

12ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης 12 – 21 Μαρτίου 2010

Με το βλέμμα στραμμένο σε δυο κινηματογραφικούς δασκάλους, τον Γιώρις Ίβενς και τον Κριστόφ Κισλόφσκι, το Φεστιβάλ ενώνει την παράδοση με το μέλλον του ντοκιμαντέρ, συνδυάζοντας τα αφιερώματα στο έργο τους με μνείες στον Πολωνό Αντρέι Φίντικ, αλλά και το σύγχρονο πολωνικό σινεμά, τα ντοκιμαντέρ για τη Βόρειο Κορέα, και τις Ιστορίες του Αιγαίου. Η ημερίδα *Η Γη μετά την Κοπεγχάγη* μελετά τι κρύβεται πίσω από την αποτυχία της παγκόσμιας διάσκεψης για την κλιματική αλλαγή στη Δανία. Το φωτογραφικό ρεπορτάζ «Με το βλέμμα στον κόσμο» που εστιάζει στην κοινωνική αδικία και η φωτογραφική έκθεση «Σονέτα δρόμου» του Νύσου Βασιλόπουλου για τη δυτική πραγματικότητα συμπληρώνουν τις θεματικές στο επίκεντρο των προβληματισμών του Φεστιβάλ. Το Φεστιβάλ, για πρώτη φορά, πρωταγωνιστεί το ίδιο σε ταινία! Η συναυλία, στο πλαίσιο της διοργάνωσης, με 12μελή ορχήστρα Ελλήνων, Τούρκων και Ισραηλινών μουσικών προς τιμήν της Ρόζας Εσκενάζι κινηματογραφείται από τον Ρόι Σερ και αποτελεί βασικό υλικό για το ντοκιμαντέρ της ανατρεπτικής ζωής της Ελληνίδας τραγουδίστριας.

13ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης 11-20 Μαρτίου 2011

Ένα χρόνο μετά, το «Καναρίνι μου γλυκό» του Ρόι Σερ για τη Ρόζα Εσκενάζι ανοίγει θριαμβευτικά την αυλαία του Φεστιβάλ, σε μια από τις πιο πολυδιάστατες χρονιές του. Τον τόνο ορίζει το αφιέρωμα *Έτσι είμαι: Ανατρέποντας προκαταλήψεις* που εστιάζει σε ταινίες για τις νοητικές και αναπτυξιακές δυσλειτουργίες, δημιουργώντας ένα κολάζ μοναδικών προσωπικών εμπειριών – η ημερίδα που συνοδεύει το αφιέρωμα είναι ίσως η πιο συγκινητική που έχει πραγματοποιηθεί στην ιστορία του Φεστιβάλ. Πληθώρα αφιερωμάτων για ακόμη μια φορά αγκαλιάζουν τη διοργάνωση. Από τις ευαίσθητες εικόνες του Σεργκέι Λοζνίτσα, τις ανθρώπινες ιστορίες της Χελένα Τρεστίκοβα και την σκιαγράφιση της πραγματικότητας των μειονοτήτων από την Κυριακή Μάλαμα, τη σκυτάλη παίρνει η Μέση Ανατολή με ένα spotlight στα πιο σύγχρονα δείγματα ντοκιμαντέρ της περιοχής. Το Φεστιβάλ πραγματοποιεί ακόμη μια καινοτόμα πρωτοβουλία με την ταυτόχρονη ζωντανή ψηφιακή μετάδοση συγκεκριμένων ταινιών του προγράμματος σε πανεπιστήμια ανά την Ελλάδα, ενώ, για ακόμη μια χρονιά, δυο εκθέσεις, τα *Ανθρώπινα τοπία* του Ντίτερ Ζάουτερ και *Από τη φωτογραφία στον κινηματογράφο: μνήμη και ίχνη* του Πάτρικ Ζάκμαν χαρίζουν μια νέα διάσταση στις κινούμενες εικόνες του ντοκιμαντέρ.

www.attrativo.gr

find us on facebook

attr@ttivo
the alternative choice

ΣΙΝΕΜΑ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗΣ

Ο Τόνι Γκατλίφ. Στην απέναντι σελίδα, αγανακτισμένοι στην πλατεία Συντάγματος, το περασμένο καλοκαίρι όπως εμφανίζονται στην ταινία του.

ΑΓΑΝΑΚΤΙΣΜΕΝΟΙ / INDIGNADOS - ΤΑΙΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ **ΤΙ ΕΙΔΕ Ο ΤΟΝΙ ΓΚΑΤΛΙΦ** ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ

του Γιώργου Κρασσάκπουλου

Αυτή τη φορά, ο Τόνι Γκατλίφ αποφάσισε να παρακολουθήσει ένα κίνημα που γεννήθηκε στις πλατείες της Ισπανίας και επεκτάθηκε στην Ελλάδα, σε άλλα μέρη της Ευρώπης και στην Αμερική – παράλληλα με άλλα κινήματα χειραφέτησης που γεννήθηκαν στην Αίγυπτο ή στη Συρία. Σε μια περίοδο κατά την οποία ο δυτικός κόσμος είναι υποχρεωμένος, και λόγω των εξελίξεων της παγκόσμιας οικονομίας στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης, να σκεφτεί την πρόοδο, την κοινωνική ανισότητα και την ποιότητα των πολιτικών του, ένα ντοκιμαντέρ για τους πολίτες στους δρόμους, για τα κοινωνικά και πολιτικά κινήματα που αναδύονται επιχειρώντας να ξαναφέρουν στο προσκήνιο λέξεις όπως «αλληλεγγύη», «δικαιοσύνη», «διεκδίκηση» αποκτά ενδιαφέρον – ιδίως όταν προσεγγίζει απροκατάληπτα τα συμβάντα. Το σινεμά-αλήθεια έχει ακόμα μια ταινία, τους *Indignados*. Πώς γυρίστηκε και τι έχει να μας πει;

Ο Τόνι Γκατλίφ βρήκε το θέμα του στους δρόμους και στις πλατείες της Ευρώπης, που τον περασμένο χρόνο έγιναν η αρένα συναρπαστικών πολιτικών εξελίξεων. Η πνοή του, όμως, ήρθε από ένα κείμενο του Στεφάν Εσέλ, το *Indignez-vous!*, *Αγανακτήστε!* (στα ελληνικά κυκλοφόρησε από τις εκδ. Πατάκη). Πρόκειται για το κάλεσμα σε αφύπνιση ενός 93χρονου Γάλλου, πρώην μαχητή της αντίστασης, διπλωμάτη και συγγραφέα, ο οποίος συνέλαβε το πνεύμα ενός παγκόσμιου κινήματος και του έδωσε όνομα, σύνθημα, φωνή.

«Όταν διάβασα το *Αγανακτήστε!*, ένιωσα ακριβώς όπως και ο Στεφάν Εσέλ την ανάγκη για μια "ειρηνική ανταρσία", έτσι όπως εκείνος την περιγράφει», δηλώνει σχετικά ο Γκατλίφ. «Όταν, στην Ισπανία, ξεκίνησε το κίνημα των Αγανακτισμένων, πήγα αμέσως εκεί με την κάμερα και το συνεργείο μου για να κινηματογραφήσω ανθρώπους για τους οποίους ένιωθα και θαυμασμό και σεβασμό. Όταν είδα χιλιάδες νέους στη Μαδρίτη να αντιστέκονται

«Η ΚΑΜΕΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΙ ΜΕ ΑΜΕΣΟΤΗΤΑ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΕΝΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΥΠΕΡ ΕΝΟΣ ΕΥΚΟΛΟΥ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΣΜΟΥ»

λέγοντας όχι σε μια τέτοια κοινωνία, όχι στην αδικία, ένιωσα την ελπίδα μου να γιγαντώνεται. Στην πορεία, η ταινία μου έγινε κάτι σαν συνέχεια του βιβλίου του Στεφάν Εσέλ. Δείχνει ανθρώπους στο Παρίσι που έχουν περάσει τόσον καιρό στα πεζοδρόμια που έχουν γίνει ένα με αυτά, έχουν γίνει αόρατοι. Κι ολόκληρες πόλεις στην Ισπανία, με χιλιάδες πανομοιότυπα κτίρια, οι οποίες έχουν εγκαταλειφθεί. Όλοι έχουν φύγει –οι εργάτες, οι επιχειρηματίες, οι τράπεζες, οι κάτοικοι– αφήνοντας πίσω τους πόλεις-φαντάσματα».

Πολίτες στο δρόμο

Από την Ισπανία στην Ελλάδα, στη Βόρεια Αφρική, αλλά και στους δρόμους του Παρισιού, η κάμερα του Γκατλίφ καταγράφει όχι μόνο την ενέργεια και τη δύναμη ενός κινήματος, αλλά και τις συνθήκες που οδήγησαν τα πλήθη στον δρόμο. Αλλά το κίνημα των Αγανακτισμένων δεν θα ήταν δυνατόν να προσεγγισθεί αν προηγουμένως η κάμερα δεν προσέγγιζε τους ανθρώπους που συμμετέχουν σ' αυτό.

«Κινηματογράφησα τα πρόσωπα των ανθρώπων μόνο όταν ήθελαν οι ίδιοι να αντιμετωπίσουν στην κάμερα», λέει ο Γκατλίφ, εξηγώντας τη μέθοδό του. «Τους ζήτησα να την κοιτάξουν σιωπηλοί, αφού το βλέμμα τους είναι τόσο έντονο. Με τον ίδιο τρόπο, μου φάνηκε άσκοπο να κινηματογραφήσω τα πρόσωπα των αστυνομικών στη Γαλλία και στην Ελλάδα - εκτός από εκείνους οι οποίοι βρέθηκαν φρουροί στο κτίριο της Βουλής στην Αθήνα, εφόσον βρίσκονται σε όλες τις φωτογραφίες των τουριστών. Κι εκτός από τους αν-

θρώπους στο πλήθος, δεν τράβηξα τα πρόσωπα παρά μόνο όσοι συμφωνούσαν σε αυτό. Ζήτησα από τους Αγανακτισμένους στην Ελλάδα και στην Ισπανία, αν μπορούσα, να μείνω ανάμεσα τους στη διάρκεια της κινηματογράφησης τους, να τους τραβήξω από κοντά – δεν είχα καμία διάθεση να τραβήξω πλάνα από μακριά με τηλεφακό. Με την ίδια μέθοδο, στη Γαλλία, δεν επιδίωξα να δείξω τους ανθρώπους που αποκαλούμε “άστεγους” κι έτσι τράβηξα πλάνα από τα κρεβάτια τους για να δείξω πόσα στρώματα βρίσκονται σκορπισμένα στους δρόμους του Παρισιού. Η κατάστασή τους με κάνει να ανατριχιάζω κάθε φορά που σκέφτομαι αυτούς του ανθρώπους να κοιμούνται στη βροχή μέσα στο καταχείμωνο. Στην Πάτρα, τέλος, ήταν τρομακτικό να βλέπεις πόσοι άνθρωποι κοιμόντουσαν εκεί έξω – πρόσωπα που έχουν συγκεντρωθεί στην πόλη προερχόμενα απ’ όλο τον κόσμο. Τους ζήτησα να μη στέκονται μπροστά στην κάμερα, να φεύγουν απ’ το πλάνο όταν φώναζα “μοτέρ” – γιατί ξέρω καλά ότι πολλοί από αυτούς δεν έχουν πει την αλήθεια στην οικογένεια τους για την κατάσταση στην οποία βρίσκονται».

Ο Τόνι Γκατλίφ βλέπει το κίνημα των Αγανακτισμένων ως κάτι ελπιδοφόρο,

ως μια αφετηρία σε μια μακρά διαδρομή όπου, αν διανυθεί, θα μπορούσε να αλλάξει, αν όχι ο κόσμος, τουλάχιστον ο τρόπος που σκεφτόμαστε. «Οι Αγανακτισμένοι δεν είναι ούτε πολιτικοί ούτε οικονομολόγοι», καταθέτει τα συμπεράσματά του. «Δεν είναι ειδικοί στη διαχείριση κρίσεων. Βρέθηκαν εκεί, συγκεντρώθηκαν κατά χιλιάδες, μόνο για να υψώσουν το ανάστημά τους και να πουν όχι. Να δηλώσουν ότι απορρίπτουν ένα διεφθαρμένο και άδικο σύστημα. Αυτό από μόνο του είναι ένα τεράστιο βήμα».

Αυτό που εντυπωσίασε τον Γκατλίφ, στη διάρκεια των γυρισμάτων του, ήταν ότι οι πολίτες που συνάντησε στις πλατείες διατηρούσαν την αυτονομία τους. «Η ταινία μου αποτιεί φόρο τιμής στους Αγανακτισμένους», εξηγεί. Γιατί; «Νομίζω ότι βρίσκονται στα πρώτα στάδια της πολιτικής εξέλιξης των δράσεών τους», απαντά. «Όσο γύριζα την ταινία, μου έκανε μεγάλη εντύπωση ότι ποτέ δεν συνάντησα έναν εκπρόσωπο του κινήματός τους. Ο κάθε Αγανακτισμένος είναι εκπρόσωπος όλων τους».

Κάμερες και δημοκρατία

Όσο για την ίδια την ταινία, το φιλμ που προέκυψε από την περιπλάνησή του στην «αγανακτισμένη» Ευρώπη, ο Γκατ-

OLY 9/3 20:00 - OLY 18/3 15:45

λίφ δηλώνει πως η διαδικασία των γυρισμάτων, αλλά και η μορφή που πήρε το φιλμ στην πορεία, ήταν γι’ αυτόν πολύτιμη. Εξηγεί:

«Βρήκα συναρπαστικό να κινηματογραφώ την πραγματικότητα σε μια τόσο σπάνια και σημαντική στιγμή της. Το *Indignados* δεν είναι μία δραματοποιημένη εκδοχή της πραγματικότητας, χρησιμοποιεί όμως κομμάτια μυθοπλασίας υπέρ της αλήθειας. Κινηματογραφώντας στην

Ελλάδα, τράβηξα ένα πανώ που έγραφε: “οι κάμερες και η δημοκρατία δεν πάνε μαζί”. Με την ταινία μου ήθελα να αποδείξω στον άνθρωπο που το έγραψε ότι κάνει λάθος, γιατί υπάρχουν πολλές δημοκρατικές κάμερες μέσω των οποίων οι κινηματογραφιστές μπορούν να καταγράψουν την αλήθεια. Αρκεί η κάμερα να καταγράφει με αμεσότητα το όραμα ενός σκηνοθέτη και όχι να λειτουργεί υπέρ ενός εύκολου εντυπωσιασμού».

ο ισχυρότερος παίκτης...

...η Γαμουσκή

μη σας ξεγελάει το κόμμινο...

προσέχουμε την υγεία μας

λατρεύει τα γυναικεία

...ζεμάτο προορισμούς

έχουμε τις επιλογές μας

και καθημερινή ενημέρωση

έτσι ξεκινάει η εργομάνδα

www.makthes.gr | www.facebook.com/makthes | www.twitter.com/makthes | www.sportouvorra.gr

100 ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ 1911-2011

ΑΓΑΝΑΚΤΙΣΜΕΝΟΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ...

του Αριστείδη Χατζή*

Οι άνθρωποι έχουν πάντα έναν καλό λόγο να αγανακτήσουν. Μπορεί να αγανακτήσεις επειδή σε απέλυσαν, επειδή η γυναίκα σου έκαψε το φαγητό, επειδή ο βουλευτής δεν σε διόρισε ή επειδή σε απάτησε ο σύντροφός σου. Προφανώς λοιπόν κάποιοι λόγοι που προκαλούν αγανάκτηση είναι σοβαρότεροι από άλλους. Επιπλέον, η αγανάκτησή σου νομιμοποιείται ηθικά όταν ισχύουν κάποιες προϋποθέσεις, π.χ. όταν έχεις αδικηθεί κατάφωρα ή όταν έχεις βρεθεί σε μια δυσάρεστη κατάσταση χωρίς δική σου υπαιτιότητα (ή συνυπαιτιότητα). Βέβαια όταν κάποιος αισθάνεται ότι ήρθε η ώρα να αγανακτήσει, σπάνια διατηρεί την αναγκαία νηφαλιότητα που είναι απαραίτητη για ηθικές διακρίσεις – ιδίως διότι συχνά προτιμά να μην τις κάνει. Η ανάληψη της ευθύνης αποτελεί ένα βαρύ φορτίο που λίγοι επιλέγουν να σηκώσουν, ιδιαίτερα όταν υπάρχει η ευκολότερη λύση της γνωστικής ασυμφωνίας (*cognitive dissonance*), δηλαδή της έμφυτης τάσης του ανθρώπου να διαμορφώνει μια εικόνα του κόσμου που τον ικανοποιεί και τον δικαιώνει περισσότερο από την σκληρή πραγματικότητα. Αυτός ο στρουθοκαμηλισμός μπορεί να διαστρεβλώνει όσα βλέπεις, σε βοηθά όμως να κοιμάσαι καλύτερα τα βράδια και επιπλέον σου επιτρέπει να αγανακτείς με τους πάντες και τα πάντα εκτός από τον εαυτό σου.

Δεν είναι λοιπόν όλοι οι αγανακτισμένοι ίδιοι και είναι ελάχιστα αυτά που τους ενώνουν. Από την Πλατεία Ταχρίρ μέχρι την Πλατεία Συντάγματος και από την Wall Street μέχρι την Μαδρίτη η αγανάκτηση έχει πολλές και διαφορετικές μορφές, αιτίες και κυρίως ποιότητες. Δεν έχει καμία σχέση η Αιγύπτια φοιτήτρια που αγωνίζεται για βασικά ανθρώπινα δικαιώματα με την Ελληνίδα πεννητάρα συνταξιούχο δημόσιο υπάλληλο που αγανακτεί επειδή της αφαίρεσαν ένα από τα πολλά

προνόμια που της εξασφάλισε το ελληνικό πελατειακό κράτος.

Υπάρχουν λόγοι να αγανακτήσεις σήμερα στις πλούσιες χώρες της Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής; Φυσικά – πάντα θα υπάρχουν. Αλλά αποτελεί ιεροσυλία να συγκριθεί η αγανάκτηση των πολιτών των φιλελεύθερων δημοκρατιών με εκείνη των υπηκόων των απεχθών αυταρχικών καθεστώτων του τρίτου κόσμου. Ας αφήσουμε λοιπόν τους τελευταίους να αγωνίζονται χωρίς να εκχυδαίζουμε την τραγική κατάστασή τους με ανίερους συγκρίσεις. Ας περιοριστούμε στη δική μας αγανάκτηση.

Οι αγανακτισμένοι στην Ευρώπη έχουν πολλές διαφορές αλλά ένα κοινό σημείο: αισθάνονται εξαπατημένοι – και είναι. Ο βασικός λόγος αγανάκτησης είναι η υποχώρηση του κράτους-προστάτη που μέχρι πρόσφατα αποτελούσε όχι μόνο το δίκτυ ασφαλείας αλλά και τον εγγυητή της ευημερίας. Η υποχώρηση αυτή δεν περιορίζεται στην φθίνουσα ισχύ του κράτους προνοίας αλλά παρατηρείται σε όλες τις εκφάνσεις της κρατικής δραστηριότητας, από την παιδεία μέχρι την ασφάλεια. Οι Ευρωπαίοι πολίτες συνειδητοποιούν ότι πολλά πράγματα δεν είναι πλέον δεδομένα και φυσικά αγανακτούν. Οι άνθρωποι από την φύση τους απεχθάνονται την αβεβαιότητα, ιδίως όταν αυτή ακολουθεί μια μακρά περίοδο ασφάλειας και ευημερίας.

Αυτή η υποχώρηση οφείλεται σε πολλές πραγματικές αιτίες αλλά έχει συνδεθεί στα μυαλά των ευκολόπιστων αφελών με τις πιο απίθανες θεωρίες συνωμοσίας και στη μονήρη και απλοϊκή σκέψη των παρωπιδικών δογματικών με την «κρίση» του καπιταλισμού. Όμως η βασική αιτία της υποχώρησης είναι απλή: τα κράτη δεν έχουν πλέον τους πόρους που απαιτούνται για τη διατήρηση του σημερινού *status quo* και δεν πρόκειται να τους αποκτήσουν ξανά. Η διόγκωση του κράτους συντηρήθηκε επί δεκαετίες από την υψηλή φορολογία και τα δάνεια (στην ελληνική περίπτωση και από τις

**ΕΙΝΑΙ ΟΧΙ
ΜΟΝΟ
ΥΓΙΕΣ
ΑΛΛΑ ΚΑΙ
ΑΝΑΓΚΑΙΟ
ΝΑ ΑΓΑ-
ΝΑΚΤΗ-
ΣΟΥΜΕ
ΜΕ ΤΗ ΔΙΑ-
ΦΘΟΡΑ,
ΤΟ ΝΕΠΟ-
ΤΙΣΜΟ,
ΤΗ ΣΠΑ-
ΤΑΛΗ, ΤΗΝ
ΠΡΟΣΟ-
ΔΟΘΗΡΙΑ,
ΤΗΝ ΑΝΑ-
ΠΟΤΕΛΕ-
ΣΜΑΤΙΚΟ-
ΤΗΤΑ
ΚΑΙ ΤΗΝ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΑΠΑΤΗ**

ευρωπαϊκές επιδοτήσεις). Αλλά ούτε η υψηλή φορολογία είναι εφικτή πλέον, όταν έχεις να ανταγωνιστείς τις αναπτυσσόμενες Τίγρεις της υψηλίου, ούτε, προφανώς, τα δάνεια είναι πλέον τόσο φθηνά και εύκολα. Οι πολίτες της Ευρώπης εξαπατήθηκαν λιγότερο ή περισσότερο από καιροσκόπους πολιτικούς που αντάλασσαν επί δεκαετίες ψήφους με προνόμια. Απόλαυσαν την εξαπάτησή τους αλλά τώρα έφθασε στο τραπέζι ο λογαριασμός και κανείς δεν φαίνεται διατεθειμένος να τον πληρώσει.

Επιπλέον υπάρχουν δύο σοβαροί λόγοι που επιδεινώνουν την κατάσταση και ιθύνουν ακόμα περισσότερο τα κράτη σε οπισθοχώρηση: η αλματώδης τεχνολογική πρόοδος και η ραγδαία αύξηση της μετανάστευσης. Αυτές οι τάσεις όχι μόνο δεν πρόκειται να υποχωρήσουν αλλά αντίθετα θα ενταθούν. Ο κόσμος του μέλλοντος θα είναι πολυπολιτισμικός, τεχνολογικά προηγμένος, ελεύθερος πολιτικά με ανοικτές αγορές και σύνορα. Θα είναι αναμφίβολα ένας καλύτερος κόσμος αλλά το κόστος της μετάβασης είναι υψηλό και προκαλεί όχι μόνο την αγανάκτηση αλλά και την οργή, το μίσος και την απελπισία. Τι θα πετύχει η τυφλή, ιδιοτελής, καιροσκοπική αγανάκτηση; Τίποτα, εκτός από τα να χειροτερέψει την κατάσταση για όλους.

Είναι όμως όχι μόνο υγιές, αλλά και αναγκαίο, να αγανακτήσουμε με τη διαφθορά, το νεποτισμό, την σπατάλη, την προσοδοθηρία, την αναποτελεσματικότητα και την πολιτική απάτη. Πρέπει να αγανακτήσουμε με τις διανεμητικές συσπειρώσεις που λυμαίνονται το κράτος εις βάρος του συνόλου: τις κρατικοδίαιτες επιχειρήσεις, τα πανίσχυρα ολιγοπώλια, τις προστατευμένες από τον καπιταλισμό τράπεζες, τους φοροφυγάδες, τις διανεμητικές συσπειρώσεις συνδικαλιστών, κλειστών επαγγελμάτων και λοιπών ιερών αγελάδων. Πρέπει να αγανακτήσουμε με όσους ποντάρουν στην αγανάκτησή μας και να απορρίψουμε τη βία, τον εθνικισμό, το ρατσισμό, τις εκπτώσεις στο κράτος δικαίου αλλά και την απόρριψή του.

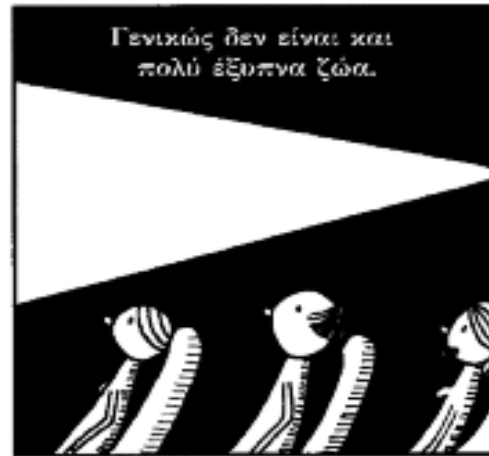
Στη Μαδρίτη, την Αθήνα, το Κάιρο και την Χομς οι άνθρωποι αναζητούν περισσότερη ελευθερία αλλά και ευημερία. Ας αγανακτήσουμε με ό,τι τους εμποδίζει να τις πετύχουν.

* Ο Αριστείδης Χατζής είναι Αναπληρωτής Καθηγητής Φιλοσοφίας Δικαίου & Θεωρίας Θεσμών στο Τμήμα ΜΙΘΕ του Πανεπιστημίου Αθηνών.

κοροϊδοκυμανταίρ

*είναι αλήθεια!

<http://theveryclosedcircle.blogspot.com/>

ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΗΜΕΡΟΥ

LIA 9/3 17:30 - CAS 12/3 12:30

#1 ●

LIA 9/3 17:30 - CAS 12/3 12:30

#2 ●

LIA 9/3 20:00 - ZAN 10/3 15:00

#3 ●

LIA 9/3 20:00 - ZAN 10/3 15:00

#4 ●

LIA 9/3 22:15 - MAR 11/3 13:00

#5 ●

LIA 9/3 22:15 - MAR 11/3 13:00

#6 ●

OLY 10/3 13:00 - LIA 11/3 20:00

#7 ●

OLY 10/3 13:00 - LIA 11/3 20:00

#8 ●

ZAN 10/3 17:30 - LIA 12/3 17:30

#9 ●

ZAN 10/3 20:00 - OLY 11/3 13:00

#10 ●

#1 ●
The King's Garden 26'
Φοίβη Φρονίστα
Ελλάδα-ΗΠΑ 2011

Ένα σύντομο ταξίδι στην καρδιά του Μεσανατολικού ζητήματος: τη γειτονιά του Σιλουάν στην Ανατολική Ιερουσαλήμ όπου βρίσκεται ο αρχαιολογικός χώρος της Πόλης του Δαβίδ, μήλον της έριδος ανάμεσα σε Ισραηλινούς και Παλαιστίνιους, που εξιστορεί εξιστορεί την ταραγμένη σχέση ανάμεσα στην αρχαιολογία, την ιστορία και τον εθνικισμό.

#2 ●
Καπνίζουν παρελθόν 73'
Στέφανος Κακαβούλης
Ελλάδα 2011

Μια καταγραφή των εναπομεινώνων καμινάδων από τις φάμπρικες του λεκανοπεδίου Αττικής κατά την εποχή της βιομηχανικής επανάστασης, καθώς και της σημασίας –ιστορικής και συμβολικής– που τους έχει δοθεί.

#3 ●
Τάνγκο-Χασάπικο, ο χορός των λιμανιών 32'
Κωνσταντίνα Μπούσμπουρα,
Julia M. Heimann
Ελλάδα-Αργεντινή 2011

Ο Γιώργος Δερμιτζάκης, παιδί Ελλήνων μεταναστών στην Αργεντινή, εκφράζει μέσα από τον χορό τη διττή ταυτότητά του. Παρακολουθούμε τη νοσταλγία του Έλληνα της διασποράς μέσα από την συμβίωση των δύο ρυθμών και την διαδικασία του στησίματος του «Τάνγκο Χασάπικο», ένα έργο όπου το λιμάνι γίνεται σύμβολο της ξενιτειάς και του ριζωμού.

#4 ●
Greektown, New England 56'
Νίκος Πανουτσόπουλος
Ελλάδα 2011

Ελληνοαμερικανοί πρώτης, δεύτερης και τρίτης γενιάς μιας κοινότητας στη Βόρεια

Αμερική, που πέρασαν από την επιβίωση στην ευημερία και από τη μετανάστευση στην αφομοίωση, διερευνούν το πολιτιστικό τους παρελθόν, τη σχέση τους με την Ελλάδα και τι σημαίνει για τη ζωή και το έργο τους η ελληνική τους καταγωγή.

#5 ●
Παιδιά των ταραχών 52'
Χρίστος Γεωργίου
Ελλάδα-Μεγ.Βρετανία 2011

Στης 6 Δεκεμβρίου του 2008, ο 15χρονος Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος σκοτώθηκε από την αστυνομία ενώ ήταν έξω με τους φίλους του. Οι ταραχές που ακολούθησαν κράτησαν 3 εβδομάδες. Σ' αυτό το παιδί που έζησαν το θάνατο του Αλέξανδρου θυμούνται τα γεγονότα που άλλαξαν την ζωή τους, ενώ αντιμετωπίζουν την ζωή στην Ελλάδα της κρίσης του 2011.

#6 ●
155 Sold 65'
Γιώργος Παντελεάκης
Ελλάδα 2012

Μια τεκμηρίωση της μαζικότητας και καταγραφής του πνεύματος των Πολιτών, της λειτουργίας κράτους και παρακράτους και της εκτεταμένης χρήσης χημικών ουσιών και βίας από την Αστυνομία, κατά την διάρκεια των διαδηλώσεων της 28ης και 29ης Ιουνίου 2011, με στόχο την Αλήθεια. Αλήθεια = Α(στερητικό) + Λήθη

#7 ●
Cineastes 61'
Μενέλαος Καραμαγγιώλης
Ελλάδα 2011

Οι Κλιντ Ίστυουντ, Μπερτράν Ταβερνιέ, Κουέντιν Ταραντίνο και Αμπάς Κιαροστάμι περιγράφουν πώς ένας άνδρας με το όνομα Ρισιέν έγινε η κινητήριος δύναμη των ανυπεράσπιστων δημιουργών στον διεθνή ανεξάρτητο κινηματογράφο. Ο Ρισιέν, μαζί με την

παραγωγό Μαρί Πιέρ Μασιά και τον διευθυντή του Arte, Μισέλ Ρεγιάκ, δίνουν μαθήματα επιβίωσης σ' έναν νεαρό Έλληνα σκηνοθέτη.

#8 ●
Transmedia 59'
Μενέλαος Καραμαγγιώλης
Ελλάδα 2011

Ο παραγωγός και διευθυντής του Arte, Μισέλ Ρεγιάκ, ταξιδεύει σ' όλο τον κόσμο παρουσιάζοντας το Transmedia: ένα καινούργιο μέσο που υπόσχεται πως θα εξασφαλίσει το μέλλον των ανεξάρτητων ταινιών και τη δυνατότητα των σύγχρονων δημιουργών να επιμένουν κινηματογραφικά.

#9 ●
Τα κορίτσια της βροχής 120'
Αλίντα Δημητρίου
Ελλάδα 2011

Το τελευταίο μέρος της τριλογίας της Αλίντας

Δημητρίου για τη συμμετοχή της Γυναίκας στους πολιτικούς αγώνες του αιώνα που μας πέρασε, αναφέρεται στις γυναίκες που ταλαιπωρήθηκαν και κακοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της Χούντας και συγκεντρώνει μαρτυρίες 50 γυναικών.

#10 ●
Το μέγεθος της νησίδας 49'
Μενέλαος Καραμαγγιώλης
Ελλάδα 2011

Τέσσερις έφηβοι ζητούν συμβουλές από τους Χρίστο Χ. Παπαδημητρίου και Κωνσταντίνο Δασκαλάκη, καθηγητές αμερικανικών πανεπιστημίων: ο ένας ετοιμάζεται για σπουδές στις ΗΠΑ, ο δεύτερος είναι πρωταθλητής σε μαθηματικές Ολυμπιάδες, ο τρίτος είναι τυφλός κι ο τέταρτος τρόφιμος φυλακής. Οι διαφορετικές ιστορίες τους δίνουν την απάντηση σε όσους αναρωτιούνται για το μέλλον της Ελλάδας.

ZAN 10/3 20:00 - OLY 11/3 13:00 **#11** ●

MAR 10/3 20:30 - ZAN 11/3 13:00 **#12** ●

LIA 10/3 12:30 - LIA 12/3 15:00 **#13** ●

LIA 10/3 12:30 - LIA 12/3 15:00 **#14** ●

LIA 10/3 12:30 - LIA 12/3 15:00 **#15** ●

LIA 10/3 15:00 - ZAN 13/3 22:30 **#16** ●

LIA 10/3 15:00 - ZAN 13/3 22:30 **#17** ●

LIA 10/3 17:30 - LIA 11/3 15:00 **#18** ●

LIA 10/3 17:30 - LIA 11/3 15:00 **#19** ●

LIA 10/3 20:15 - LIA 12/3 12:30 **#20** ●

LIA 10/3 22:30 - MAR 12/3 13:00 **#21** ●

LIA 10/3 22:30 - MAR 12/3 13:00 **#22** ●

#11 ●
Αγαπητέ πρόγονε 59'
Μενέλαος Καραμαγγιώλης
Ελλάδα 2011

Μεγαλωμένος στην Αστόρια της Νέας Υόρκης, ένας Ελληνοαμερικανός δεύτερης γενιάς, συνονόματος του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, επιστρέφει στην Ελλάδα να αναζητήσει τα ίχνη του δημοφιλούς Έλληνα του 1821 και να διαπιστώσει αν είναι στ' αλήθεια απόγονός του.

#12 ●
Παγωμένος χρόνος 97'
Ηλίας Ιωσηφίδης
Ελλάδα 2011

Το Κυπριακό αποτελεί μια από τις σκοτεινές σελίδες της Ελληνικής Ιστορίας. Θύματα του πολέμου στην Κύπρο δεν είναι μόνο οι νεκροί στο πεδίο της μάχης, αλλά και όσοι κατάφεραν να επιστρέψουν στην πατρίδα. Για όλους αυτούς, ο χρόνος σταμάτησε στις 20 Ιουλίου του '74.

#13 ●
Ελένη και Χαούμ 19'
Ευγένιος Ιωάννου
Κύπρος 2011

Πολλές γυναίκες από το Βιετνάμ εργάζονται στην Κύπρο βοηθώντας ηλικιωμένους ανθρώπους. Μία από αυτές είναι η Χαούμ, που βοηθά την Ελένη. Μέσα από τη μονοτονία της καθημερινότητας αναδύεται η μοναξιά που μοιράζονται και οι διαφορετικές τους προσδοκίες από τη ζωή.

#14 ●
Σταυρούλα 29'
Ήρα Ντίκα
Ελλάδα 2012

«Τα πάντα ρει και ουδέν μένει ... Όλα αλλάζουν και δεν μένει τίποτα όπως ήταν στην αρχή...», εξομολογείται η 86χρονη Σταυρούλα. Η ταινία παρακολουθεί μια τυπική μέρα της ζωής της, διεισδύοντας στον προσωπικό της κόσμο και προκαλώντας το στοχασμό πάνω στη φθορά, το χρόνο και τη μνήμη.

#15 ●
Χριστίνα 56'
Χάρης Ξυδιάς
Ελλάδα 2012

Η σκληρή προσπάθεια και αναπάντεχη επιτυχία ενός κοριτσιού με διανοητική αναπηρία που κατοικεί στην Σκιάθο και πήρε μέρος για πρώτη φορά στους Special Olympics Athens 2011 κερδίζοντας δύο χρυσά μετάλλια στο στίβο, γεγονός που αφύπνισε την μικρή κοινωνία του νησιού.

#16 ●
Σάκης Παπαδημητρίου – Η αναπνοή του αυτοσχεδιαστή 50'
Σπύρος Τσιφτσής
Ελλάδα 2010

Ο Σάκης Παπαδημητρίου, συγγραφέας, άνθρωπος της τζαζ με διάφορες ιδιότητες – αρθρογράφος, (συν)διοργανωτής φεστιβάλ, ραδιοφωνικός παραγωγός με συνεχή 35ετή παρουσία στο κρατικό ραδιόφωνο– μα πάνω απ' όλα αυτοσχεδιαστής, βιογραφείται.

#17 ●
Πάρε τα δώρα 52'
Λευτέρης Ξανθόπουλος
Ελλάδα 2011

Η συνάντηση της Κικής Δημουλά με τον Τίτο Πατρίκιο στους κήπους του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών την Δευτέρα 06 Ιουνίου 2011, ως ένα μάθημα ηθικής και αισθητικής της ποιητικής τέχνης.

#18 ●
Ξερολιθιές. Στηρίγματα στο Αιγαίο 19'
Αμαλία Ζέπου, Λυδία Καρρά
Ελλάδα 2011

Η καταγραφή αυθεντικών στιγμές παραδοσιακών κτιστάδων στη Σίφνο που επικοινωνούν αυτοσχεδιάζοντας με δίστιχα ενώ διδάσκουν σε εθελοντές την τέχνη του κτισίματος και της συντήρησης της ξερολιθιάς. Μια εισαγωγή στην πανάρχαια και πλούσια αυτή τέχνη, με πάνω από 20 διαφορετικές λέξεις της τοπικής διαλέκτου να περιγράφουν την έννοια της πέτρας.

#19 ●
Γαύδος. Εκεί στο Νότο 93'
Ανθή Νταουντάκη
Ελλάδα 2012

Ένα ταξίδι, πραγματικό και συμβολικό, στο νότο της Ελλάδας, σ' ένα μικρό νησάκι ογδόντα κατοίκων στη μέση του Λιβυκού. Σ' έναν απομονωμένο μικρόκοσμο που έρχεται αντιμέτωπος με μια ραγδαία αμφίσημη ανάπτυξη, βλέπουμε μέσα από τα μάτια των ανθρώπων το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της χώρας.

#20 ●
Ανοιχτά μικρόφωνα 81'
Νίκος Σκαρέντζος
Ελλάδα 2011

Ένα ντοκιμαντέρ για τους μουσικούς της χιπ χοπ στην Ελλάδα, ενός από τα λίγα μουσικά κινήματα που ανθίζουν εν μέσω κρίσης. Ένας διαρκώς αυξανόμενος αριθμός ταλαντούχων νέων ολοένα και καταπιάνεται με σύγχρονα πολιτικά και κοινωνικά θέματα μέσα από δυνατές και καυστικές ρίμες, κριτικάροντας έτσι τα απανταχού κακώς κείμενα.

#21 ●
Αύριο θα ήταν μια άλλη μέρα 29'
Στέφανος Μονδέλος
Ελλάδα 2011

Η αφήγηση δύο μεταναστών που διαμένουν στην Ελλάδα και έχουν χαρακτηριστεί «επικίνδυνοι» από τις αρχές των κρατών τους. Το ντοκιμαντέρ «υπονομεύει» την αυθεντικότητα των αφηγήσεων των μεταναστών, για να καταστήσει την ιστορία τους οικουμενική.

#22 ●
Νουρ – Φως παντού υπάρχει 75'
Νίκος Σούλης
Ελλάδα 2012

Ο Νουρ, ένα μικρό αγόρι από το Αφγανιστάν, ήρθε στην Ελλάδα πρόσφυγας το 2009, σε ηλικία 8 ετών. Η κάμερα καταγράφει πώς μεγάλωσε αυτό το παιδί, τα όνειρά του, τις σκέψεις του, αυτά που τον πλήγωσαν, κι εκείνα που θα τον κάνουν αστέρι.

ZAN 9/3 17:30 - CAS 12/3 15:00 **#1** ●

ZAN 9/3 20:00 - MAR 11/3 11:00 **#2** ●

ZAN 9/3 22:30 - MAR 10/3 23:00 **#3** ●

ZAN 9/3 22:30 - MAR 10/3 23:00 **#4** ●

MAR 9/3 18:00 - MAR 12/3 20:30 **#5** ●

MAR 9/3 20:30 - ZAN 12/3 17:30 **#6** ●

MAR 9/3 23:00 - MAR 13/3 23:00 **#7** ●

CAS 9/3 15:00 - CAS 11/3 13:00 **#8** ●

CAS 9/3 17:30 - TOR 14/3 23:00 **#9** ●

CAS 9/3 20:00 - CAS 13/3 22:30 **#10** ●

CAS 9/3 22:30 - CAS 14/3 17:30 **#11** ●

CAS 9/3 22:30 - CAS 14/3 17:30 **#12** ●

#1 ●
Γράμματα από το Ιράν
Letters from Iran 78'
Manon Loizeau
Γαλλία 2011

Η δημόσια ζωή και οι κοινωνικοί αγώνες των νέων στο Ιράν μετά την Πράσινη Επανάσταση του 2009, μέσα από μαρτυρίες των επιζώντων της καταστολής, πλάνα από κρυφές κάμερες και υλικό αρχείου.

#2 ●
Άκαμπατ-Τζάμπερ:
Είμαστε περαστικοί
Aqabat-Jaber:
Passing Through 81'
Eyal Sivan
Γαλλία 1987

Η ιστορία μιας πόλης-φάντασμα, του Άκαμπατ-Τζάμπερ, του μεγαλύτερου από τους 60 παλαιστινιακούς καταυλισμούς προσφύγων που ιδρύθηκαν από τα Ηνωμένα Έθνη στη Μέση Ανατολή, μέσα από το φακό του Εγιάλ Σιβάν, λίγους μήνες πριν απ'την πρώτη Ιντιφάντα.

#3 ●
Συεντεύξεις
πριν την εκτέλεση:
Ένα κινέζικο τοκ σόου
Interviews before
Execution: A Chinese
Talk Show 59'
Robin Newell
Κίνα-Μεγ. Βρετανία 2011

Στην Κίνα το ζήτημα της θανατικής ποινής έχει κατακτήσει τη ζώνη υψηλής τηλεθέασης, εξαιτίας μιας εβδομαδιαίας εκπομπής μιας δημοσιογράφου, που παίρνει συεντεύξεις από θανατοποινίτες – συχνά λίγο πριν την εκτέλεσή τους.

#4 ●
Επισκεπτήριο
Visiting Room 62'
Radu Muntean, Alexandru Baciu
Ρουμανία 2011

Ιστορίες φυλακισμένων από διάφορα σωφρονιστικά ιδρύματα της Ρουμανίας που βρήκαν το ταίρι τους όντας φυλακισμένοι, καθώς από το 2006 και στο εξής ο σωφρονιστικός κώδικας επιτρέπει από το 2006 στους φυλακισμένους να παντρεύονται.

#5 ●
Ειδική πτήση
Special Flight 103'
Fernand Melgar
Ελβετία 2011

Στο κέντρο Φραμπούα της Ελβετίας, προφυλακίζονται μετανάστες λίγο πριν την απέλασή τους από τη χώρα με «ειδικές» αεροπορικές. Η κάθειρξη μπορεί να διαρκέσει 18 μήνες, αλλά η ανακοίνωση της απόφασης γίνεται ξαφνικά και η εφαρμογή της άμεσα...

#6 ●
Το τελευταίο βουνό
The Last Mountain 95'
Bill Haney
ΗΠΑ 2011

Η μάχη για το τελευταίο μεγάλο βουνό της αμερικανικής ενδοχώρας, στα Απαλάτσια Όρη, ανάμεσα σ' έναν μεταλλουργικό κολοσσό που θέλει να εκμεταλλευτεί κοιτάσματα άνθρακα, και σε οικογένειες γηγενών που παλεύουν να σώσουν τον τόπο τους.

#7 ●
Η ουσία – Το LSD
του Άλμπερτ Χόφμαν
The Substance – Albert
Hofmann's LSD 89'
Martin Witz
Ελβετία 2011

Μια έρευνα για την προβληματική μας σχέση με το LSD, από την άνοιξη του 1943, όταν και ανακαλύφθηκε συμπτωματικά από έναν Ελβετό χημικό, μέχρι και σήμερα.

#8 ●
Ερωτομανής
Love Addict 82'
Pernille Rose Groenkjaer
Δανία 2011

Προσωπικές αφηγήσεις ανθρώπων εθισμένων στον έρωτα, φυλακισμένων στο φαντασιακό, εξαρτημένων από την ιδέα της αιώνιας, παθιασμένης αγάπης, ενδεικτικές για τη δύναμη του υπέρτατου αφροδισιακού της ζωής.

#9 ●
Στο ρυθμό των τυμπάνων
When the Drum Is Beating
88' Whitney Dow
ΗΠΑ 2011

Ένα ταξίδι στην πολύπαθη ιστορία της Αϊτής, μέσα από τη μουσική και τις αναμνήσεις των μελών του συγκροτήματος Septentrional, της πιο παλιάς και ένδοξης «big band» της χώρας.

#10 ●
Ξέχνα το αύριο
Give Up Tomorrow 95'
Michael Collins
ΗΠΑ 2011

Μια ιστορία μυστηρίου που εξιχνιάζει την υπόθεση του Πάκο Λαριανιάγα, ενός φοιτητή που κατηγορήθηκε για φόνο στο επαρχιακό νησί Σέμπου, και επιδιώκει να ξεσκεπάσει την ενδημική διαφθορά στις Φιλιππίνες του σήμερα

#11 ●●
Οι νταντάδες
Au Pair 58'
Nicole N. Horanyi,
Heidi Kim Andersen
Δανία 2011

Οι ιστορίες τριών νεαρών Φιλιππινέζων που είχαν διαφορετικούς λόγους για να αφήσουν τη χώρα τους και να εγκατασταθούν στη Δανία –σε ένα σύνθετο κόσμο, όπου είναι δύσκολο να διακρίνει κανείς ποιος εκμεταλλεύεται ποιον, καθώς τα χρήματα διαφθείρουν τα συναισθήματα.

#12 ●
Βουβή Αβάνα
Habana muda 61'
Eric Brach
Γαλλία 2011

Ένα πολύπλοκο ερωτικό τρίγωνο ανάμεσα σε έναν κωφό Κουβανό που ανήκει στην εργατική τάξη, τη μουγγή γυναίκα του και τον γκέι εραστή του, που ζει στο Μεξικό και τον συντηρεί οικονομικά.

TOR 9/3 15:30 - TOR 17/3 15:30 **#13**

TOR 9/3 18:00 - CAS 15/3 17:30 **#14**

TOR 9/3 20:30 - CAS 15/3 20:00 **#15**

TOR 9/3 23:00 - TOR 17/3 23:00 **#16**

OLY 10/3 15:45 - TOR 12/3 20:30 **#17**

OLY 10/3 18:00 - TOR 13/3 20:30 **#18**

OLY 10/3 20:30 - OLY 18/3 18:00 **#19**

OLY 10/3 22:30 **#20**

NOTOS/SOUTH
ZAN 10/3 11:00 - CAS 13/3 13:00 **#21**

ZAN 10/3 13:00 - MAR 14/3 15:45 **#22**

ZAN 10/3 22:30 - ZAN 11/3 17:30 **#23**

MAR 10/3 13:00 - ZAN 13/3 11:00 **#24**

#13 ●
Γυναίκες με αγελάδες
Women with Cows 93'
Peter Gerdehag
Σουηδία 2011

Σε ένα μικρό χωριό της Σουηδίας, δύο ηλικιωμένες αδερφές με διαμετρικά αντίθετες απόψεις για τις αγελάδες, έρχονται πιο κοντά όταν οι αρχές απειλούν τη, μισοερεϊπωμένη πια, οικογενειακή φάρμα.

#14 ●
Η παγίδα του Γκουαντάναμο
The Guantanamo Trap 90'
Thomas Wallner
Γερμανία-Καναδάς
Ελβετία-Γαλλία 2011

Ένας Άραβας και δυο Αμερικανοί αναζητούν τα θεμέλια για μια καινούρια ζωή, μετά από την εμπειρία της φυλάκισής τους στην αμερικανική στρατιωτική βάση του Γκουαντάναμο.

#15 ●
Να πεθάνω όρθια
Die Standing Up 74'
Jacaranda Correa
Μεξικό 2011

Το πορτρέτο της ακτιβίστριας Ιρίνα Λάγιεβσκα, που αν και διαγνώστηκε με σκλήρυνση κατά πλάκας, σε νεαρή ηλικία, δραστηριοποιήθηκε τη δεκαετία του '80 στο κίνημα αλληλεγγύης προς την Κούβα και ζει σήμερα, στα 70 της, στο πλευρό της συντρόφου της, Νελίντα.

#16 ●
Σε τέτοιους καιρούς
Times Like Deese 86'
Maarten Schmidt,
Thomas Doebele
Ολλανδία 2011

Στο Δέλτα του Μισισσιπή, στον αμερικανικό Νότο, εκεί όπου γεννήθηκε το μπλουζ, μουσικοί μιλούν για τη δουλειά, το Θεό, τον πόλεμο, την αγάπη, γεφυρώνοντας την ιστορία του είδους και της χώρας, με τους διαδόχους τους, τους ράπερ και τους μουσικούς της χιπ χοπ.

#17 ●
Ιστορίες από την παραλία της Λάκα 77'
Stories from Lakka Beach
Daan Veldhuizen
Ολλανδία 2011

Οι κάτοικοι ενός γραφικού χωριού της Σιέρα Λεόνε αφηγούνται ιστορίες για τη στεριά και τον ωκεανό, τον έρωτα, τη θρησκεία, την παράδοση και τον καταστροφικό εμφύλιο, που έληξε πριν από δέκα χρόνια, αλλά εξακολουθεί να φοβίζει τους τουρίστες και τους ντόπιους, που ζουν πια εκτός συνόρων.

#18 ●
Καλότυχος γιος
Fortunate Son 78'
Τόνι Ασημακόπουλος/
Tony Asimakopoulos
Καναδάς 2011

Ένα αυτοβιογραφικό ντοκιμαντέρ για έναν Έλληνα μετανάστη δεύτερης γενιάς στον Καναδά, πρώην τοξικομανή, που ξαναπλησιάζει τους ηλικιωμένους γονείς του, φέρνοντάς τους κοντά και στη μνηστή του, με αφορμή ένα ταξίδι στην Ελλάδα.

#19 ●
Νοσταλγώντας το φως
Nostalgia for the Light 90'
Patricio Guzman
Χιλή-Γαλλία
Ισπανία-Γερμανία 2010

Μια περιήγηση στο τοπίο της ερήμου Ατακάμα της Χιλής, όπου συγκεντρώνονται αστρονόμοι από όλο τον κόσμο για παρατήρηση του ουρανού, ενώ γυναίκες σκάβουν στο χώμα αναζητώντας λείψανα συγγενών τους, αγνοουμένων από τη δικτατορία του Πινοσέτ.

#20 ●
Μέσα στην άβυσσο 105'
Into the Abyss: A Tale of Death, a Tale of Life
Werner Herzog
ΗΠΑ-Γερμανία-Μεγ. Βρετανία 2011

Ο Βέρνερ Χέρτσογκ καταπιάνεται με την υπόθεση δύο θανατοποινιτών στις ΗΠΑ, που στην εφηβεία τους δολοφόνησαν τρεις ανθρώπους για να πάνε βόλτα με ένα αμάξι πολυτελείας, πλησιάζοντας το στενό περιβάλλον τόσο των θυτών, όσο και των θυμάτων.

#21 ●
Εθνική οδός 181: Θραύσματα ενός ταξιδιού σε Παλαιστίνη-Ισραήλ - Νότος 85'
Route 181: Fragments of a Journey in Palestine-Israel - South Eyal Sivan, Γαλλία-Βέλγιο
Μεγ. Βρετανία-Γερμανία 2003

Η καταγραφή του κοινού ταξιδιού ενός Ισραηλινού και ενός Παλαιστίνιου σκηνοθέτη, του από το Νότο προς το Βορρά της γενετειράς χώρας τους, το καλοκαίρι του 2002.

#22 ●
Γιάφα, ο μηχανισμός του πορτοκαλιού
Jaffa, the Orange's Clockwork 88', Eyal Sivan
Ισραήλ-Γαλλία-Βέλγιο
Γερμανία 2009

Η ιστορία του περίφημου εσπεριδοειδούς που αποτελούσε κάποτε κοινή βιομηχανία και σύμβολο για τους Άραβες και τους Εβραίους στην Παλαιστίνη, ως αλληγορικό σχήμα δυτικά, οριενταλιστικά φαντάσματα που περιβάλλουν το «κράτος του Ισραήλ».

#23 ●
66 μήνες
66 Months 85'
James Bluemel
Μεγ. Βρετανία 2011
Το χρονικό της σχέσης των δύο ανδρών που ζουν φτωχικά σε μια γειτονιά της Οξφόρδης, επιτρέποντας στο αλκοόλ, τις ψυχικές διαταραχές και το σεξ να παίζουν καθοριστικό ρόλο στην καθημερινότητά τους, σε μια ταινία που ταινία εγείρει δύσκολα ερωτήματα για τη φύση της αγάπης, την κακοποίηση, και το καθήκον της κοινωνίας να φροντίζει τα μέλη της.

#24 ●
Ιζκόρ, σκλάβοι της μνήμης
Izkor, Slaves of Memory 97'
Eyal Sivan
Γαλλία-Ισραήλ 1990
Η καταγραφή τριάντα ημερών από την καθημερινότητα του κράτους του Ισραήλ που ζει στο ρυθμό των αναμνήσεών του, μέσα από τις πρακτικές και τελετουργίες που επιβάλλονται σε μικρούς μαθητές το μήνα Απριλίου, που είναι γεμάτος εορτές κι αργίες «εθνικής σημασίας».

MAR 10/3 15:45 ZAN 11/3 15:00 **#25** ●●

MAR 10/3 18:00 - OLY 14/3 13:00 **#26** ●

CAS 10/3 13:00 - CAS 17/3 17:30 **#27** ●

CAS 10/3 15:00 - LIA 18/3 22:30 **#28** ●

CAS 10/3 17:00 - CAS 11/3 22:30 **#29** ●

CAS 10/3 19:30 - CAS 12/3 17:30 **#30** ●

CAS 10/3 21:30 - CAS 11/3 17:30 **#31** ●

CAS 10/3 23:30 - TOR 11/3 23:00 **#32** ●

TOR 10/3 16:00 - CAS 18/3 20:00 **#33** ●

TOR 10/3 18:00 - OLY 12/3 15:45 **#34** ●

TOR 10/3 20:30 - OLY 14/3 20:30 **#35** ●●

TOR 10/3 23:00 - OLY 18/3 23:00 **#36** ●

#25 ●●
Ο γκρίνγκο
O Gringo 90'
Darko Bajic
Σερβία-Βραζιλία 2011

Ο Σέρβος Ντέγιαν Πέτκοβιτς, για πολλούς ο καλύτερος ποδοσφαιριστής όλων των εποχών, είναι ίσως ο μόνος Ευρωπαίος παίκτης που έγινε διάσημος στη Βραζιλία – συνήθως συμβαίνει το αντίστροφο. Το ντοκιμαντέρ τον συναντά σήμερα, στα 39 του, στο απόγειο της καριέρας του.

#26 ●
Τα δύο αύριο
Tomorrow Things
Will Be Better 70'
Άγγελος Αμπάζογλου
Ελλάδα-Γερμανία 1998

Ιστορίες ζωής για το πώς οι Χριστιανοί και οι Μουσουλμάνοι της Δυτικής Θράκης βλέπουν ο ένας τον άλλο, μια διασταύρωση ευρωπαϊκών και ανατολικών θρησκειών και ιδεών στα σύνορα Ελλάδας, Τουρκίας και Βουλγαρίας.

#27 ●
Ο νεαρός μπάτλερ
The Young Butler 70'
Marcela Said, Jean de Certeau
Χιλή 2011

Το ψυχολογικό πορτρέτο του «ελ μοσίτο», πράκτορα του κατασταλτικού μηχανισμού του καθεστώτος Πινοσέτ, του νεαρού μπάτλερ που έφερνε τους καφέδες στα διαλείμματα των βασιανιστηρίων, ταιάζει τους κρατούμενους και ξεφορτωνόταν τα πτώματά τους.

#28 ●
Το δέντρο με τις φράουλες
The Strawberry Tree 71'
Simone Rapisarda Casanova
Καναδάς-Κούβα-Ιταλία 2011

Οι τελευταίες ημέρες στο απομακρυσμένο χωριό Χουάν Αντόνιο της Κούβας, λίγο πριν αυτό αφανιστεί από μια θεομηνία –ένας στοχασμός πάνω στο κινηματογραφικό είδος του ντοκιμαντέρ και στην ανθρωπότητα στο χείλος του χρόνου.

#29 ●
Καβαλάρηδες της ερήμου
Desert Riders 80'
Vic Sarin
Καναδάς 2011

Οι ιστορίες παιδιών που έπεσαν θύματα παράνομης διακίνησης, με σκοπό να δουλέψουν ως αναβάτες σε καμηλοδρομίες στη Μέση Ανατολή – μια απαγορευμένη πρακτική που συνεχίζεται σε σχολές εκπαίδευσης που επιβάλλουν ενέσεις με ορμόνες και συστηματική κακοποίηση...

#30 ●
Κοινό μυστικό
Open Secret 70'
Steve Lickteig
ΗΠΑ 2011
Η ιστορία του Στιβ Λίκτταϊγκ, που μεγάλωσε ως θετός γιος του ζεύγους Λίκτταϊγκ, σε μια φάρμα στο Κάνσας μαζί με άλλα 8 αδέλφια, και στα 18 του έμαθε πως δεν είχε υιοθετηθεί από αγνώστους, αλλά ήταν γιος της μεγαλύτερης αδερφής του - και μάλιστα όλος ο περίγυρός του ήξερε το μυστικό.

#31 ●
Υπήρχε και η Γκαέλ
Gaelle 65'
Natalie Johanna Halla
Ισπανία 2011

Τρεις Ισπανοί, μέλη της ομάδα πυροσβεστών που έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη διάσωση ενός οχτάχρονου αγοριού στο σεισμό που χτύπησε την Αϊτή το 2010, επιστρέφουν στον τόπο της τραγωδίας για να γιατρέψουν τις πληγές τους.

#32 ●
Ο τελευταίος γύρος του θανάτου: Η ζωή, ο έρωτας και το τέλος μιας πανκ θεότητας
Last Fast Ride: The Life, Love and Death of a Punk Goddess 87'
Lilly Scourtis Ayers, ΗΠΑ 2011

Η άνοδος, η παρακμή και η πτώση της Μάριαν Άντερσον, επίδοξης ροκ σταρ, μοντέλου φετιχιστικών ρούχων και ντομιαντρίξ, μιας από τις πιο προκλητικές και αμφιλεγόμενες μορφές της πανκ σκηνής του '90 στην ευρύτερη περιοχή του Σαν Φρανσίσκο.

#33 ●
Πατρίδα ή θάνατος
Motherland or Death 99'
Vitaly Mansky
Ρωσία 2011

Ένα υπαρξιακό ντοκιμαντέρ, όπου σμίγουν ιστορίες και σχέσεις από διάφορες κοινωνικές ομάδες και επαγγελματικούς κλάδους της σύγχρονης Κούβας, θρύλοι και παραδόσεις, χρώματα και ηχοτοπία σε μια αβίαστη φιλοσοφική αφήγηση με φόντο πλάνα από την καθημερινότητα της Αβάνας.

#34 ●
Πλούσιο βουνό, πλούσια γη
Cerro Rico, Tierra Rica 90'
Juan Vallejo
Κολομβία-Βολιβία-ΗΠΑ 2011

Ένα ψηφιδωτό για τη ζωή στα ψηλά βουνά της Νότιας Αμερικής, στην ευρύτερη περιοχή του Σέρρο Ρίκο της Βολιβίας, που μας βάζει σε σκέψεις για το αν το έθνος αυτό των Άνδεων θα καταφέρει να εκμεταλλευτεί τους ορυκτούς του πόρους για την ανάπτυξη της χώρας.

#35 ●●
Ο πρέσβης
The Ambassador 93'
Mads Brugger
Δανία 2011

Ένας Ευρωπαίος αγοράζει έναν τίτλο που τον κάνει μέσα σε μια νύχτα Αφρικανό διπλωμάτη και τον στέλνει στην καρδιά μιας από τις πλέον διαβόητες χώρες της Κεντρικής Αφρικής, με τραγικά και απρόβλεπτα αποτελέσματα.

#36 ●
Η Σέλι Ράιτ «βγαίνει απ' τη ντουλάπα»
Wish Me Away 96'
Bobbie Birleffi, Beverly Kopf
ΗΠΑ 2011

Η διάσημη τραγουδίστρια της κάντρι, Σέλι Ράιτ, αποκάλυψε πως είναι λεσβία το 2010, στο αμερικανικό εθνικό τηλεοπτικό δίκτυο. Η κάμερα την ακολουθεί λίγες ημέρες πριν κάνει αυτό το μεγάλο βήμα και καλύπτει την εκτεταμένη καμπάνια δημοσίων σχέσεων που συνόδεψε αυτή την πράξη αυτοέκθεσης.

ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΓΙΑ ΠΟΥΛΗΜΑ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ DOCS MARKET

της Αγγελικής Βέργου

Τι είναι η Αγορά Ντοκιμαντέρ τέλος πάντων; Εκεί πάμε για να αγοράσουμε τα ντοκιμαντέρ που προβάλλει το φεστιβάλ; Ναι. Αλλά όχι εσύ κι εγώ. Το δίδυμο αδελφάκι του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, καθώς ξεκίνησαν μαζί πριν από 14 χρόνια, απευθύνεται

μόνο στους επαγγελματίες του διεθνούς οπτικοακουστικού χώρου που εργάζονται στον τομέα της ταινίας τεκμηρίωσης. Η εξέλιξη της Αγοράς υπήρξε ραγδαία και σήμερα βρίσκεται ανάμεσα στις κορυφαίες αγορές ντοκιμαντέρ της Ευρώπης, συναγωνιζόμενη αυτή του Άμστερνταμ και της Λειψίας.

Κάθε χρόνο, πάνω από 50 επαγγελματίες καταφθάνουν στην Θεσσαλονίκη και ο πρώτος όροφος του Ξενοδοχείου Ηλέκτρα Παλλάς, όπου στεγάζεται η Αγορά, μεταμορ-

φώνεται σε χώρο ευλάβειας και απόλυτης ησυχίας: μέσα στην ταινιοθήκη, από τις δέκα το πρωί έως τις οκτώ το βράδυ, δεν πέφτει καρφίτσα! Το φουαγιέ μεταμορφώνεται σε μια πολύβουη κυψέλη, όπου δημιουργοί και αγοραστές μπορούν να γνωριστούν και να συζητήσουν τις ταινίες τους και τα μελλοντικά σχέδιά τους

Η Αγορά λειτουργεί ως ψηφιακή ταινιοθήκη, όπου οι επαγγελματίες αγοραστές από τηλεοπτικά κανάλια, διανομείς και προγραμματιστές από άλλα φεστιβάλ μπορούν εύκολα να δουν τις ταινίες τεκμηρίωσης του προγράμματος, αλλά και να ανακαλύψουν κι άλλες, που βρίσκονται σε έναν ξεχωριστό κατάλογο. Οι ελληνικές και ξένες ταινίες **πολλές φορές ξεπερνούν τις 500!**

Φέτος 55 κανάλια και εταιρείες, ανάμεσα στους οποίους εκπρόσωποι των RAI (Ιταλία), TV Catalunya (Ισπανία), Films Transit (Καναδάς), Al Jazeera (Μεγάλη Βρετανία), AVRO

(Ολλανδία), ZDF (Γερμανία), ARTE (Γαλλία), Canal+ (Γαλλία), IPTV (ΗΠΑ), YLE (Φινλανδία), 03 Productions (Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα), Link TV (ΗΠΑ), Planete (Γαλλία), TG4 (Ιρλανδία), Estonian TV (Εσθονία), θα βρίσκονται στον χώρο της Αγοράς, προσκολλημένοι στις ψηφιακές οθόνες ψάχνοντας για ντοκιμαντέρ που θα εμπλουτίσουν το πρόγραμμά τους.

Σημαντικότερη για την Αγορά είναι η παρουσία του Ευρωπαϊκού Δικτύου Ντοκιμαντέρ (EDN), που από την πρώτη κι όλας χρονιά αποφάσισε να στηρίξει τον διευθυντή και εμπνευστή του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης και της Αγοράς κ. Δημήτρη Εϊπίδη και να δημιουργήσει το Εργαστήρι Docs in Thessaloniki, όπου ταινίες τεκμηρίωσης απ' όλο τον κόσμο στο στάδιο της ανάπτυξης δέχονται συμβουλές πάνω στην παρουσίαση, χρηματοδότηση και προώθηση από τους καλύτερους και πιο επίκαιρους επαγγελματίες του κόσμου. Η συνεργασία μεταξύ των δύο φορέων αποδείχτηκε τόσο επιτυχής, που το EDN αποφάσισε να διοργανώνει το ετήσιο συνέδριό του στην Θεσσαλονίκη: φέτος πραγματοποιείται το 4ο στη σειρά, στο αμφιθέατρο του ΙΕΚ ΑΚΜΗ.

Για πρώτη φορά φέτος, διοργανώνονται και τα Market Talks, μισάωρες εισηγήσεις διακεκριμένων επαγγελματιών που θα δώσουν πρακτικές συμβουλές πάνω στον τομέα τους. Η χρηματοδότηση, οι συμπαραγωγές, η προώθηση, οι διαπραγματεύσεις,

η επιλογή κινηματογραφικού υλικού, είναι μερικά μόνο από τα θέματα που θα συζητηθούν, με στόχο την καλύτερη και ολοκληρωμένη ενημέρωση των δημιουργών.

Επίσης, ακολουθώντας τις ανάγκες ζήτησης του επαγγελματικού χώρου, για πρώτη φορά θα παρουσιαστούν στους καλεσμένους επαγγελματίες της Αγοράς **Docs in Progress**, ταινίες τεκμηρίωσης που βρίσκονται στην διαδικασία παραγωγής και δεν είναι ακόμα ολοκληρωμένες.

Αγορά Ντοκιμαντέρ: 12-17/3, 10.00-20.00, Ηλέκτρα Παλλάς (είσοδος μόνο σε διαπιστευμένους της Αγοράς)

Market Talks: 13-16/3 17.30-18.00 (είσοδος μόνο σε διαπιστευμένους της Αγοράς)

EDN Docs in Thessaloniki: 14-18/3 ΙΕΚ ΑΚΜΗ / 4ο Συνέδριο EDN 13/3 15.00-17.00 (ελεύθερη είσοδος) / Transmedia Masterclass: Asta Wellejus (παραγωγός, DK): 15/3 10.00-11.30, ΙΕΚ ΑΚΜΗ (είσοδος ελεύθερη) / Pitching Forum 17/3 10.00-15.00, 18/3 10.00-13.00, Παύλος Ζάννας (είσοδος μόνο σε διαπιστευμένους της Αγοράς)

Docs in Progress: 15/3 10.30-13.30 Παύλος Ζάννας (είσοδος μόνο σε διαπιστευμένους της Αγοράς)

Ποια ταινία θα δω απόψε;

Ποια εκδήλωση θα συναρπάσει τα πιτσιρίκια;

Ποια θεατρική παράσταση να μη χάσω;

Ποιο βιβλίο να επιλέξω;

Περισσότερες από 10.000 ταινίες home cinema, περισσότεροι από 2.000 τίτλοι βιβλίων και παρουσιάσεις. Πολλές και πάντα ενημερωμένες προτάσεις, τόσο για την Αθήνα όσο και για τη Θεσσαλονίκη σε: κινηματογράφο, θέατρο, χορό, συναυλίες, καλλιτεχνικές εκθέσεις, εκδηλώσεις σε μουσεία και γκαλερί για μεγάλους και παιδιά. Όλες οι προγραμματισμένες παραστάσεις του Μεγάρου Μουσικής αλλά και το πρόγραμμα της τηλεόρασης online καθιστούν το **in.gr** την **πρώτη απάντηση για τις επιλογές σας στην ψυχαγωγία** (<http://entertainment.in.gr/>)

in.gr ψυχαγωγία

στο σινεμά | στο θέατρο | στο homecinema | στη μουσική | στο βιβλίο | στην τηλεόραση | στο χορό | στην τέχνη | στο παιδί

ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΜΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Από την Λίλυ Παπαγιάννη

Το *Κουβεντιάζοντας* επιστρέφει στο 14ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ για έκτη χρονιά, στην αίθουσα Excelsior του ξενοδοχείου Ηλέκτρα, ως μία από τις πιο αγαπητές παράλληλες εκδηλώσεις του Φεστιβάλ. Για μιάμιση ώρα κάθε μέρα, σκηνοθέτες και παραγωγοί από την Ελλάδα και το εξωτερικό δημιουργούν μια «στρογγυλή τράπεζα» ανταλλαγής απόψεων και εμπειριών. Μέσα σ' ένα ζεστό και άνετο χώρο, με συνοδεία κρασιού και τυριού, οι προσκεκλημένοι του Φεστιβάλ και δημιουργοί ντοκιμαντέρ γνωρίζονται μεταξύ τους και ανακαλύπτουν αυτά που τους ενώνουν, από όποια γωνιά του πλανήτη και να έρχονται. Παρά την τεράστια ποικιλία θεμάτων των ταινιών που συμμετέχουν στο Φεστιβάλ –περιβάλλον, ανθρώπινα δικαιώματα, πορτρέτα προσώπων, διαφύλαξη της μνήμης, μουσικά ντοκιμαντέρ και άλλα–, οι κινηματογραφιστές ανακαλύπτουν μέσω του *Κουβεντιάζοντας* τα κοινά σημεία της δουλειάς τους. Η επιλογή θέματος, τα ηθικά διλήμματα του ντοκιμαντέρ, η σχετικότητα της αλήθειας, η δημιουργικότητα στην κινηματογράφηση, η ανεύρεση πόρων, η διανομή και έκθεση της ολοκληρωμένης ταινίας, το κύκλωμα των Φεστιβάλ είναι μόνο κάποια από αυτά που συζητιούνται στη διάρκεια του *Κουβεντιάζοντας*. Με αφοσίωση στο αντικείμενό τους, με χιούμορ και συναίσθημα, οι ντοκιμαντερίστες μοιράζονται τις ανησυχίες τους, την εσωτερική ανάγκη που τους ωθεί σ' αυτήν την δουλειά και την αγάπη τους για το μοναδικό αυτό είδος κινηματογράφου.

JUST TALKING

Πέρσι, στο λόμπι του Ηλέκτρα. Από αριστερά προς δεξιά, η Nefin Dinc του *The Other Town*, ο Allard Detiger, σκηνοθέτης του *The New Saint*, ο συνεργάτης του Φεστιβάλ, κριτικός κινηματογράφου, Γιώργος Κρασσακόπουλος και ο Παναγιώτης Ευαγγελίδης του *Η ζωή και ο θάνατος του Σέλο Τζούνιορ*.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ
IMAGES OF THE 21st CENTURY

Χορηγός του 14ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης:

ΟΙΝΟΙ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

special films extraordinary wines

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΤΑ ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΑ:

www.winesofnorthgreece.gr

FLIX

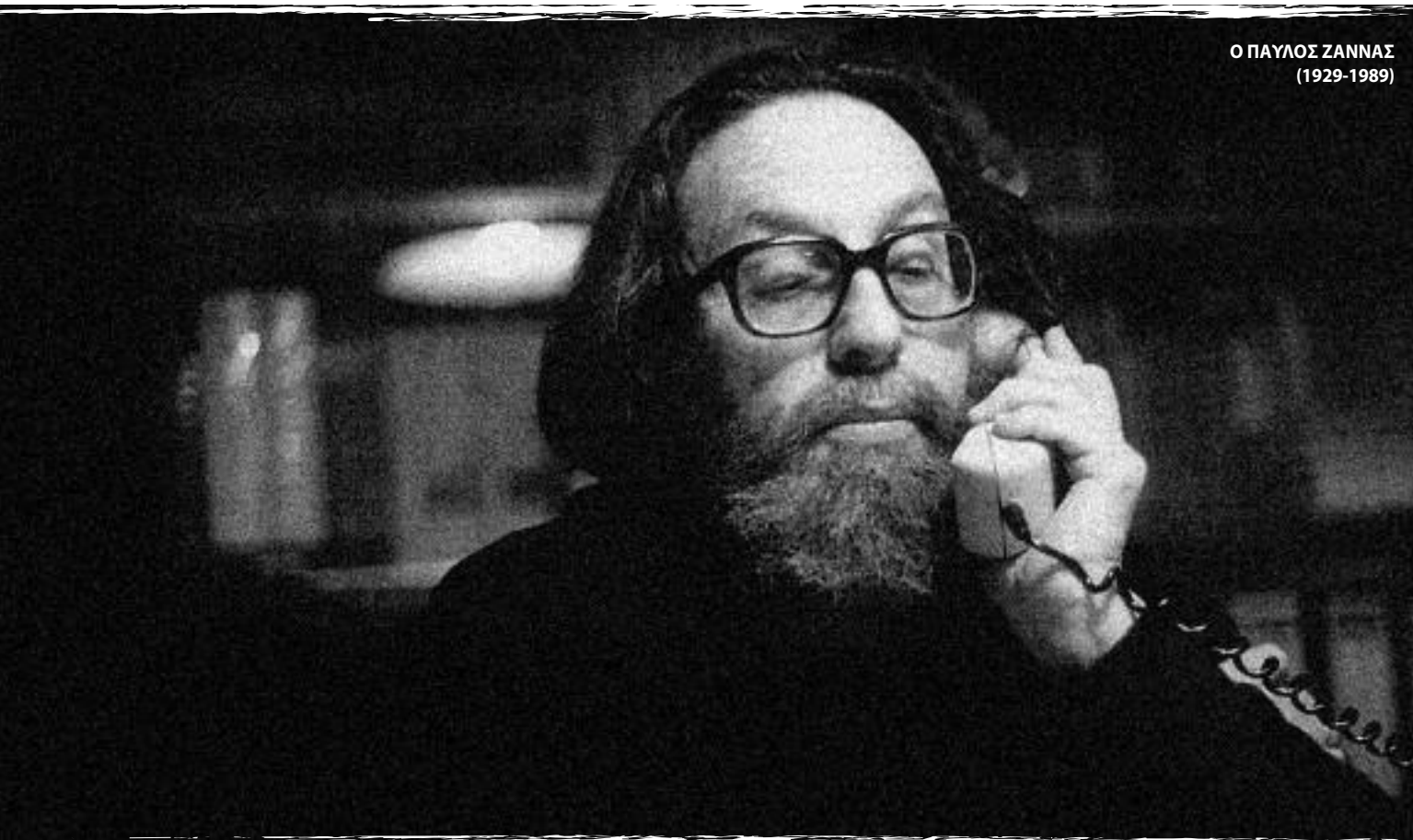
ΤΑΙΝΙΕΣ ΣΥΝΕΧΥΣΕΙΣ ΕΠΗΜΕΡΩΣ ΚΑΘΥΣΣΕ

FLIX.GR
100% ΓΙΝΕΜΑ

ΞΑΝΑΚΕΡΔΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΧΑΜΕΝΟ ΧΡΟΝΟ

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

CINÉ PAVLOS ZANNAS
CINÉ JOHN CASSAVETES
CINÉ STAVROS TORNES
CINÉ TONIA MARKETAKI
CINÉ FRIDA LIAPPA

Ο ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ
(1929-1989)

Ο Παύλος Ζάννας ευθύνεται για πολλά μαχητικά και δημιουργικά, για σημαντικές κατακτήσεις της κουλτούρας μας τα δύσκολα μεταπολεμικά χρόνια. Αλλά τρία πράγματα απ' τα πολλά με τα οποία καταπιάστηκε ήταν σημαντικό ότι έμειναν ζωντανά κύτταρα δημιουργίας και αλλαγής, εξωστρέφειας και μοντερνισμού. Ήταν, με χρονολογική σειρά, η συμβολή στη σύσταση της Καλλιτεχνικής Εταιρείας «Τέχνη», ο καθοριστικός ρόλος του στη δημιουργία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και η μνημειώδης μετάφραση του *Αναζητώντας τον χαμένο χρόνο*, του Μαρσέλ Προυστ. Παρακάτω δημοσιεύουμε τις μαρτυρίες τριών προσωπικοτήτων που τον συναναστράφηκαν στενά – και μπορούν, αυτόπτες και αυτήκοοι, να μεταφέρουν από πρώτο χέρι πώς έγιναν εκείνα τα θαυμαστά: 1. Του Δημήτρη Μαρωνίτη. 2. Του Γιάννη Μπακογιαννόπουλου. 3. Του Κωστή Σκαλιόρα.

1 Πίσω, λοιπόν, σε μια εποχή παρ' ολίγον άγουρη, μόλις ωραία. Στη δεκαετία του '50, όπως την έζησε η Θεσσαλονίκη. Τότε που όλοι ήμαστε νέοι πολύ. [...] Αίσθηση έκανε [τότε] κυρίως η ντόπια λογοτεχνία με τάσεις μάλιστα νεοτερικές. Αλλά οι άλλες τέχνες, ζωγραφική, μουσική, θέατρο, κινηματογράφος, ήταν ατροφικές ακόμη, στα σπάργανά τους, με ελάχιστους

φανατικούς και απομονωμένους να τις υπηρετούν. Σ' αυτό το πολιτιστικό κενό πέφτει η σύσταση της Καλλιτεχνικής Εταιρείας «Τέχνη», που την ιδρύει ο Λίνος Πολίτης με μια ομάδα νέους, σχεδόν παιδιά. Δεξί του χέρι στην προσπάθεια αυτή, ο Παύλος Ζάννας. Και ξαφνικά, μέσα σε λίγα χρόνια, ούτε δέκα, πραγματοποιείται στη Θεσσαλονίκη μια ζύμωση πολιτιστική απίστευτη: μέσα στην «Τέχνη» και γύρω απ' αυτήν. [...] Σώμα και ψυχή όλης αυτής της πολιτιστικής άνοιξης ο Παύλος Ζάννας [...] Έτσι λοιπόν μπήκαν στη Θεσσαλονίκη τα θεμέλια για να στηθούν, σχεδόν συγχρόνως, η Κινηματογραφική Λέσχη, η Κρατική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, το Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου, οι πρώτες αίθουσες ζωγραφικής και γλυπτικής.

Όσοι τα χρόνια εκείνα ζούσαμε στη Θεσσαλονίκη θυμόμαστε καλά τη σεμνή φιγούρα του Παύλου Ζάννα να εξηγεί σπάνια έργα μουσικής και ξεχασμένες ταινίες. [...] Ήρεμος στις δυσκολίες, σίγουρος μέσα στην περιρρέουσα αβεβαιότητα, κι ο κόσμος, νέοι προπάντων, φοιτητές και μαθητές, έτρεχε να δει και ν' ακούσει.

2 Ο Παύλος Ζάννας αγαπούσε τον κινηματογράφο, αλλά τον αγαπούσε σαν αναγεννησιακός άνθρωπος. Δεν είχε τη σχέση του μαρνακού κινηματογράφου που βυθίζεται ηδονικά μέσα στον κινηματογράφο και «κολλάει» στις φιλικές ιδιαιτερότητες. Τον αντιμε-

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ

Η ιστορία των προσωπικοτήτων με τα ονόματα των οποίων «βαφτίστηκαν» οι κινηματογραφικές αίθουσες όπου γίνονται οι προβολές του Φεστιβάλ

τώπιζε πάντα σαν συνολικό φαινόμενο. Ένα ισοδύναμο της ζωής, μια μορφολογία που σχετίζεται δημιουργικά με όλες τις τέχνες.

Τον απασχολούσε ακόμη η σχέση αυτής της τέχνης της εποχής μας με την κοινωνία που γεννιέται, αλλά και με την ιστορική παράδοση που αντανακλά. Τέλος, τον ενέπνεε η ευεργετική επίδραση που μπορεί να έχει στους ανθρώπους ο κινηματογράφος.

Μια τέτοια στάση ήταν φυσικό να μην αποκρυσταλλωθεί μόνο σε κείμενα, μελέτες, κριτικές, αλλά να πάρει ποικίλες μορφές. Τον προφορικό λόγο και τη γραφή, την οργάνωση, την παραίνεση και τη δράση.

Ο Ζάννας δίδαξε, έγραψε, διοίκησε, οργάνωσε, έδωσε προοπτικές πρακτικές και ηθικές, πρόσφερε προσωπικό παράδειγμα. Είχε όραμα, αλλά χωρίς να το επιδεικνύει.

Στο τέλος της μελέτης του για την *Ιστορία και Τέχνη στον «Ιβάν τον Τρομερό»*, γράφει:

«Η Ιστορία κοιταγμένη κατάματα δεν είναι μια αναπότρεπτη μοίρα. Τα περασμένα δεν τα ορίζουμε πια. Δεν μπορούν ν' αλλάξουν. Μπορούμε όμως να δούμε τα τωρινά μέσα απ' τα περασμένα. Να προσπαθήσουμε να τα εξηγήσουμε μέσα στη μεταβλητή τους κίνηση. Να προσπαθήσουμε ν' αλλάξουμε ό,τι περνά από το χέρι μας. Ν' αλλάξουμε τη ζωή».

3 Ο Παύλος μιλούσε πολύ σπάνια για τον εαυτό του. Μπορούσε να είναι εγκάρδιος και ειλικρινής χωρίς να λέει «εγώ», χάρισμα ασυνήθιστο. Γι' αυτό ξαφνιάζεται κανείς που σε μια διάλεξή του μακριά από την Αθήνα (να 'ναι μήπως αυτός ο λόγος;) άρχισε μ' έναν εξομολογητικό τόνο:

«Έγινα μεταφραστής τυχαία, όσο βρισκόμουν στη φυλακή στα χρόνια της δικτατορίας. Ο Στρατής Τσίρκας μου μίλησε πως έπρεπε να μεταφράσω το *Αναζητώντας τον χαμένο χρόνο*, του Μαρσέλ Προυστ. Χωρίς άλλη κουβέντα, μου έστειλε τον πρώτο τόμο για ν' αρχίσω. Διαμαρτυρήθηκα. Εξήγησα πως δεν μπορούσα να καταπιαστώ μ' ένα τέτοιο εγχείρημα μη έχοντας μεταφραστική πείρα. Αρνήθηκα. Ύστερα από δεκαπέντε μέρες, στο επόμενο επισκεπτήριο της γυναίκας μου, ζητούσε κιόλας τα πρώτα χειρόγραφα. Δεν μπορούσα να φαντασθώ τις συνέπειες της πρότασης του Τσίρκα. Όχι μόνο πάνω στην προσωπική μου ζωή, που διαμορφώθηκε από τότε εντελώς διαφορετικά, αλλά και στον τρόπο της σκέψης μου, στις σχέσεις μου με τη λογοτεχνία και το γράψιμο». [...]

[Αποσπάσματα από σημειώματα δημοσιευμένα στο συλλογικό τόμο Παύλος Ζάννας, α' έκδ. 1993, Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, β' έκδ. 1999]

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
THESSALONIKI INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL

14^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
14th THESSALONIKI DOCUMENTARY FESTIVAL

Το Φεστιβάλ, παντού.

Βρείτε όλες τις ταινίες και το πρόγραμμα
του 14ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης
στην εφαρμογή **ThessFest**.

powered by:

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΩΣΙΜΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

φιλμ νουάρ

Εβδομάδα έμπνευσης για τον πολιτισμό και τη Θεσσαλονίκη

Η πραγματική
έκφραση
του terroir.

DOMAINE
Claudia Παπαγιάννη

ΑΡΝΑΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

T.K. 630 74 • T & F: 23720 23120 • www.cp-domaine.gr • claudie@otenet.gr

185 TRUTHS

by Lilly Papagianni

Stories from Lakka Beach

One of the issues often discussed and debated concerning the documentary genre has to do with how much of “reality” or “truth” documentary films are able to capture. This relates to the choices that the documentarians make, in shooting, interviewing, narrating, editing, in building a soundtrack: exclusion is as important a tool as inclusion. There appears to be a perpetual – perhaps more philosophical than pragmatic – struggle between “fact” and “truth”, or “fact” and “reality”.

The Thessaloniki Documentary Festival and this year’s **185 films present 185 truths and 185 versions of reality**. Perhaps more than ever, with Greece, Europe and the World in turmoil, and people all over the planet finding themselves not only in impossible living conditions, but also in deep societal and moral discontent, it is necessary and urgent to record the facts, but also to express each different truth, each complex reality. This year’s films take us to the burning streets of Cairo and Athens; to the home of an Iranian filmmaker under house arrest; to the Arctic, frozen, troubled, but full of poetry; to brothels in Thailand and Mexico; to a tormented Palestinian village. The reach of the documentarian’s camera knows no limits; their need to record and expose the truth (*their* truth, as they see and experience it) is what brings us again and again into the screening rooms: the want to share that knowledge and to find more about the world.

OPENING NIGHT

The TDF welcomes its guests to its Opening Ceremony on **Friday, March 9th, at the Olympion Theater**. The ceremony and the screening

of the opening film will be followed by the Festival’s customary (and absolutely fun) opening party at the **Partisan** bar, a favorite festival hangout, where everybody will know your name (29, Valaoritou st.).

OPENING FILM

Indignados by **Tony Gatlif**

France, 2011, 88’ – *Human Rights*

A powerful docu-fiction hybrid and an account of a Europe in upheaval, *Indignados* places a fictional character named Betty – an undocumented immigrant from Africa – at the heart of its story. Through her tale and her arduous travails in Europe, as well as documentary footage from demonstrations in Athens, Paris and Madrid, the film paints a picture of people in disillusionment and societies in disarray. Inspired by revolutionary writer Stephane Hessel’s booklet “Time for Outrage!”, which provided the name for Spain’s Indignados protesters, Gatlif adds this film to an oeuvre concerned with social injustices, minorities and the exploration of borders, geographical, cultural or moral. Gatlif funded the project himself, as he could not wait to find backing: the historical urgency of the demonstrations and the Occupy movement was palpable. Through his vivacious signature style, Gatlif uniquely captures the fervent pulse of recent events – the film’s screening in Greece takes place during an utterly opportune time.

PROGRAM NOTES

The Festival starts strong, with films and filmmakers from all over the world telling their stories, on screen, as well as up-close-and-personal. Greek docs *Children of the Riots* and *155 SOLD* are two takes on the Greek crisis and

“I LOVE TELLING STORIES AND MAKING FILMS ABOUT PEOPLE WHO WOULD NORMALLY NEVER HAVE A PLACE IN FILMS. FOR ME, FILMS ARE MY LIFE AND THE AIR THAT I BREATHE, IT IS A WAY FOR ME TO ENTER THE HEARTS AND SOULS OF PEOPLE.”

BARBARA KOPPLE

“IT IS NOT POSSIBLE TO FILM ABSOLUTE TRUTH. IT IS OUR TRUTH, NOT THE ABSOLUTE TRUTH.”

**JOE BERLINGER –
BRUCE SINOFKY**

“I ALWAYS SEE A CONTINUING CONFLICT BETWEEN THE POWERFUL AND THE WEAK. THROUGH MY FILMS, THE BALANCES ARE DISRUPTED, THE WEAK QUESTION THE POWERFUL, AND THE POWERFUL ARE HAPPY TO HAVE BEEN GIVEN THE CHANCE TO ANSWER THEIR QUESTIONS. IT’S AMAZING HOW PEOPLE DECIDE TO OPEN THEMSELVES UP.”

KIM LONGINOTTO

“I LOOK FOR IDEAS ALL AROUND ME, LIKE A HUNTER SEEKING OUT HIS PRAY. IN THIS PROCESS, YOU HAVE TO LET GO OF YOUR MIND AND OPERATE ON FEELINGS ALONE.”

SERGEI LOZNITSA

the demonstrations that have emerged as a consequence of the Greek people’s discontent. On the human rights front, *The Guantanamo Trap* recounts the stories of four people whose lives were irrevocably altered as a result of their relation to the detention camp, *½ Revolution* gives an account of the extraordinary journey of a group of friends living the first days of the Egyptian revolution and *Desert Riders* records the heartrending stories of mistreated young boys sent to the UAE to become camel jockeys.

The environment becomes the protagonist in films such as *The Last Mountain*, which investigates the decimation of the Appalachian Mountains due to coal mining, *Cerro Rico*, *Tierra Rica*, a mosaic of the gruelling mining life in Bolivia and *Stories from Lakka Beach*, which gives voice to the residents of a beautiful, but poor, beach community in Sierra Leone.

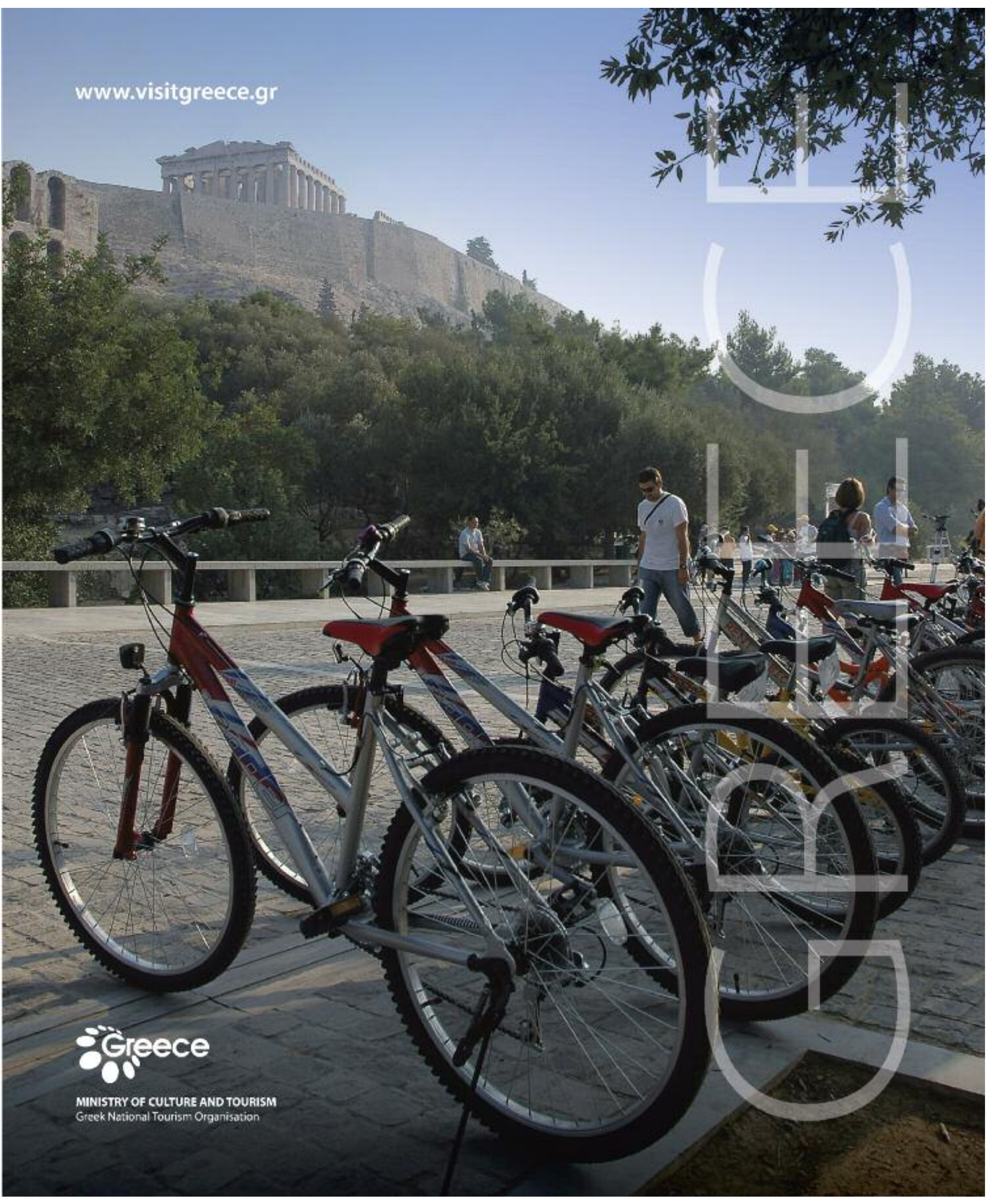
Portraits and intimate human stories are little windows to the souls of people who bear it all in front of a camera. *Love Addict* is about a life-destroying obsession with the idea of romantic love, *Habana Muda* tells the story of a deaf Cuban man who, happily married with children, is contemplating leaving for Mexico with another man to support his family, while *Last Fast Ride: The Life, Love and Death of A Punk Goddess* delves into the fascinating life of Marian Anderson, who was one of the San Francisco Bay Area’s most provocative, talented and troubled punk singers.

Werner Herzog’s *Into the Abyss*, which investigates the story of a triple murder in Texas and the people involved in it, as well as the killers themselves, is a remarkable examination of cycles of violence and the complexity of being human, in life and in death. Two of the most important names of recent Romanian fiction cinema, Radu Muntean and Alexandru Baciu, co-direct the documentary *Visiting Room*, an unflinching look into the relationships of convicts with the women who love them. And one of the most discussed of last year’s docs, *The Ambassador*, whose director, Mads Brügger, undertook the incredible feat of posing as a Liberian diplomat stationed at the Central African Republic, will no doubt have the Thessaloniki filmgoers buzzing with excitement.

Finally, the spotlights to Israeli **Eyal Sivan** and Greek **Angelos Abazoglou** also kick off on Friday the 9th of March, with both filmmakers present later in the week to discuss their films with the Festival’s audiences.

MORE INFO ON THE REST OF THE WEEK’S EVENTS AND GUESTS CAN BE FOUND IN THE SUBSEQUENT FIRST SHOT EDITION, ON THE 11TH OF MARCH.

www.visitgreece.gr

MINISTRY OF CULTURE AND TOURISM
Greek National Tourism Organisation

**ΕΙΚΟΝΕΣ
ΤΟΥ 21^{ΟΥ} ΑΙΩΝΑ**
**14^Ο ΔΙΕΘΝΕΣ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

ΕΡΤ
ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

Η ΕΡΤ ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ,
ΕΠΕΝΔΥΕΙ
ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ.